

FORTUIN – 19 december 2021

PERSONAGES

ARNOLD JÖRGENSEN – leraar geschiedenis, zit in de WAO vanwege een beroerte.

Oprichter van Leefbaar Rotterdam

LENY DE JONG – zijn vrouw, werkt op een zorginstelling

COR TROOST – ex- bokser, rijsschoolhouder, antiekhandelaar en loodgieter

COLETTE SEEGERS – zijn vrouw met wie hij in onmin leeft en die zijn snackbar beheert
(want Cor is ook snackbarhouder)

DANNY – Hun 13-jarige zoon

ANS LINDEBOOM – wethouder van onderwijs en lijsttrekker van de PvdA

KEES GEFFEN – Haar man

RASHID MOURIGH – afgestudeerd in de politicologie, met Marokkaanse roots. Wil de
politiek in, staat op de vijfde plek van verkiezingslijst van de PvdA. Is een protégé van Ans.

REDOUAN MOURIGH – broer van Rashid en vader van Yassir

YASSIR MOURIGH – zoon van Redouan

DANA en TEUN – werkzaam voor een PR-bureau

RIKUS VAN LUNTEREN – politicoloog, bijgenaamd de fusie-professor

1.

Iedereen op.

COR

Vanaf de zomer van 2001
tot aan de zomer van 2002,
dat was een jaar...

Eerst gaat mijn pa dood,
hij gaat zoals hij geleefd heeft,
woedend.

We hebben elkaar de tent uitgevochten,
maar nu ben ik toch aangedaan.

Dan heb je de Twin Towers.
Hoef ik niks over te zeggen,
gestoorde gekken uit de woestijn.

En de dag daarna,
krijg ik in enen ruzie met Colette.

Ik flikker een bord tegen de muur
en zij loopt weg.

Ze pakt haar koffers,
ze trekt in het appartementje boven het cafétaria,
samen met Danny.

En ik zit alleen...

Oppassen dat ik me niet lam drink.

Op een dag zet ik de radio aan.

En ik hoor hem.

Ik weet dan nog niet dat hij mijn leven gaat bepalen...

COLETTE

En mijn leven.

Via een omweg dan.

ARNOLD

Het leven van ons allemaal.

COLETTE

Je probeert zo goed en zo kwaad als dat gaat,
je leven te leiden,
je eigen kleine leventje.
Dat van jou is.
Daar heb je je handen vol aan.
En je denkt dat je achter het stuur zit,
nee, je zit achter het stuur.
Je kijkt niet teveel om je heen,
want je wil niet worden afgeleid.
Ogen goed op de weg.
Maar dan in enen
gebeurt er iets in de wereld
en dat heeft een domino-effect.
De grote geschiedenis geeft je een zijwaartse douw,
waardoor je uitschiet.
En ineens heb je de afslag naar Maastricht genomen,
terwijl je van plan was naar Zwolle te gaan.

REDOUAN

Ik ben blij dat ik toen ben weg gegaan.
En de jaren daarna werd ik alleen maar blijer.
Het moment dat die man zich uit begon te spreken,
en iedereen dacht,
nu mag ik ook.
Nu hoef ik mij niet meer in te houden.
Mij vrienden zeiden,
stel je niet aan.
Het zijn maar woorden.
En wat ga je dan doen in Marokko?
Maar ik had er geen zin meer in.
Ik laat me niet vernederen.
Ik wil rechttop kunnen lopen.

Mijn broer bleef,
die heeft zich totaal aangepast.
Zijn afkomst verloochend.

ARNOLD

Op dat moment,
waar het hier dan omgaat,
loop ik rond met een lusteloos gevoel.
En ook een brok ongenoegen.
Ik zit thuis.
De school waar ik werkte heeft mij behandeld
als een stuk vuil.
Ik moet mijzelf dwingen om bezig te blijven.

Ik had iets bedacht,
ooit,
een nieuw type bliksemafleider
voor op een zeilboot.
Dat heb ik uitgewerkt
en Leny zegt,
je moet patent aanvragen.
Maar ik heb geen zin.
Ik zit voor mij uit te staren,
het schemert voor mijn ogen.
Waar ik wel zin in heb
is met mijn blote vuisten
een heel groot dier
met één dreun
tegen de vlakke slaan.
Een lama.
Die is niet zo groot,
maar wel heel dom.

Ik zet de tv maar eens.
Ik volg hem al wel.
Ik ben een fan.

Hij kijkt naar de tv

ARNOLD

Hoera!

Hij is het geworden!

LENY

Wat?

ARNOLD

Fortuyn is het geworden!

Lijsttrekker van Leefbaar Nederland.

LENY

Mooizo.

2.

We zijn op verschillende locaties tegelijk. In de woonkamer van Arnold en Leny, in die van Cor, in het stadhuis bij Ans, en in een café, waar Dana en Teun, twee mensen van een PR-bureau, samen met Rashid een broodje kroket weg werken.

De tv staat aan. We horen Pim bij zijn aanvaardingspeech als lijsttrekker van Leefbaar Nederland:

PIM:

*Laat ik mijzelf één keer
puntig karakteriseren
en dan spreek ik over mijzelf
in de derde persoon:*

*Hij zegt wat hij denkt
en doet wat hij zegt.*

Ik heb alle vertrouwen in u.

Ik heb er zin an.

At your service.

ARNOLD

Dit gaat gevolgen hebben.

DANA

Shit, dat is goed zeg!

'Hij zegt wat hij denkt
en hij doet wat hij zegt.'

Wie zou dat verzonnen hebben?

TEUN

Weet ik niet. Met welk PR-bureau werkt hij?

DANA

Geen idee.

TEUN

Linke soep.

Als iedereen gaat zeggen wat hij denkt.

DANA

Daar gaat het niet om.

Dit is een politiek statement.

Zonder het hardop te zeggen,
suggereert hij dat de concurrentie
een onbetrouwbaar zootje is.

Dat is echt knap.

TEUN

Dat einde is over the top.

At your service.

DANA

Nee, helemaal niet!

Hij geeft aan dat hij dienstbaar wil zijn!

Dienstbaar.

Ik kreeg er kippenvel van.

TEUN

Dat krijg jij nogal makkelijk.

DANA

Hoe zit het eigenlijk met haar, Rashid?

Ga ik van haar ook kippenvel krijgen?

RASHID

Nee.

Maar zij is wel bijzonder.

Ze is een echte verbinder.

Heel betrouwbaar en ook eigen.

Ze houdt er alleen niet zo van
om in de schijnwerpers te staan.

DANA

Maar waarom heeft de PvdA

haar dan lijsttrekker van Rotterdam gemaakt?

RASHID

Omdat de types die er wel van houden
om in de schijnwerpers te staan,
elkaar de tent uitvechten.
Zij moet de rust terugbrengen.

DANA

En wij moeten haar glans geven.

RASHID

Zoiets.

DANA

Teun, dat betekent positief zijn.
Stimuleren.
Haar laten shinen.

TEUN

Dat is mijn specialiteit.

DANA

Was dat maar waar.

TEUN

Op welke plaats sta jij eigenlijk?

RASHID

De vijfde.
Het moet wel heel slecht gaan,
wil ik niet in de raad komen.

TEUN

Maar je bent er niet helemaal gerust op.
Anders had je ons er niet bijgehaald.

RASHID

Nee, ik geloof in haar.

Ik doe het voor haar.

Zij heeft ook veel voor mij gedaan.

Laten we gaan.

Ze houdt niet van te-laat-komers.

Ze verlaten het cafétaria.

3.

Op het stadhuis, de kamer van Ans Lindeboom, wethouder van onderwijs. Ze werkt aan een toespraak. Teun, Dana, Rashid op.

ANS

Heb je die toespraak van Fortuyn gehoord?!

Wat een verschrikking, niet?

Dag, Ans Lindeboom

DANA

Dana de Groot.

TEUN

Teun Dessing

ANS

Ik heb het al tegen Rashid gezegd.

Wat mij betreft is dit een verkennend gesprek.

Rashid heeft veel vertrouwen in jullie

en dat is mij veel waard.

Maar ik weet nog niet of ik hiermee akkoord kan gaan.

DANA

Oke.

ANS

Ik begreep dat een van jullie

zich heeft ingelaten met de Amerikaanse presidentsverkiezingen.

DANA

Klopt.

Het bijzondere daar is dat de verkiezingen echt iets zijn van de hele samenleving.

Iedereen bemoeit zich ermee.

En er wordt ook heel goed nagedacht over

hoe je je verhaal over het voetlicht kunt brengen

ANS

Ik vind het dus ook een groot gevaar.
Dat hele PR gebeuren in de politiek.
Ik begrijp dat het nodig is vandaag de dag,
maar voor mij staat toch de inhoud centraal.

DANA

Voor ons ook.
Bij ons begint het ook bij het 'wat'.
Wat is de boodschap.
Pas als dat duidelijk is gaan we nadenken
over de manier waarop dat moet gebeuren.

ANS

Mooi.
Dat is een hele geruststelling.
Wat de inhoud betreft,
die kun je vinden in ons verkiezingsprogramma.

DANA

Ja, dat heb ik gelezen.
Misschien kunt u het voor ons samenvatten.
Aangeven wat voor u persoonlijk de essentie is.

ANS

Dat lijkt me eerlijke gezegd geen goed idee.

DANA

O...

ANS

Ik zou het voor nu het liefste concreet willen houden.
Ik heb een speech geschreven,
een aanvaardingspeech.
Voor straks op het partijcongres.
Als we dat nou eens als testcase nemen.
Dan kan ik kijken of ik wat aan jullie heb.

DANA

Oké...

ANS

(geeft haar een vel papier)

Zeg maar wat jullie ervan vinden.

DANA

Misschien kunt u hem een keer doen.

ANS

Nu, hardop?

DANA

Ja.

ANS

Goed, ik wil dat wel doen.

Maar dan wil ik het hebben over de inhoud.

Niet over hoe ik het breng.

DANA

Oke.

ANS

Daar komt ie.

(leest voor) "Beste mensen,

partijgenoten,

Vandaag hebben jullie mij gekozen als lijsttrekker.

Dank voor het in mij gestelde vertrouwen,

waarvan ik hoop dat ik het niet zal beschamen.

Wat kunnen jullie van mij verwachten de komende tijd?

Verwacht van mij geen vergezichten,

of visioenen.

Ik ben een Rotterdammer.

Ik hoop de stad domweg ietsje beter te maken.

Op een aantal gebieden.”
Sorry, maar sta jij mij te filmen?

TEUN

Ja.

ANS

Dat wil ik niet.

DANA

Laat maar even Teun.

ANS

Als dat kan.

TEUN

Goed...

ANS

Ik ga door.

“Ik noem hier met name de werkgelegenheid,
de huisvesting,
het onderwijs,
de staat van de wijken,
en het samenleven.

Op dit moment leven hier
146 verschillende nationaliteiten bij elkaar.
Om al die mensen erbij te betrekken,
het gevoel te geven dat ze mee mogen doen,
is geen geringe opgave.

Rotterdam moet een stad worden
waarin iedereen meetelt,
en iedereen meedoet.

Een stad van gelijke kansen,
waar je wieg ook gestaan heeft.
en wie je ouders ook waren.

Ik dank u voor uw aandacht.”

DANA

Ja...

Best duidelijk.

ANS

Mooi.

TEUN

Niet heel nieuw of opzienbarend.

ANS

Dat is ook niet mijn bedoeling,
om origineel voor de dag te komen.

DANA

Dat hoeft ook niet.

Sommige boodschappen kunnen niet vaak genoeg worden herhaald.

Ik heb alleen wel een vraag.

De PvdA maakt al decennia lang de dienst uit.

Waarom is de situatie nog niet zoals die zou moeten zijn?

Ik bedoel dit niet als verwijt, maar om je verhaal scherper te krijgen.

Als jullie het al die tijd voor het zeggen hebben gehad...

ANS

Maar je hébt het nooit voor het zeggen.

Je kunt wat kleine stappen zetten,
met geduld en volharding, maar dat is het.

DANA

Ja, vast.

Maar jullie zijn decennialang aan de macht geweest,
waarom is het nog niet gelukt
met die gelijke kansen voor iedereen.

Wat is er zo lastig aan.

TEUN

De vijand.

ANS

Wat.

DANA

Waar Teun op doelt is dat in elk goed verhaal een vijand zit, iets of iemand dat bestreden moet worden.

Anders blijft het voelen als een vaag soort streven.

Met een vijand, of een tegenkracht, krijgt het verhaal urgentie.

ANS

Nou, dat kan ik best zeggen, die vijand is wat mij betreft de weerbarstige werkelijkheid.

DANA

Wat bedoel je daarmee?

ANS

De intolerantie van de mensen.

DANA

Maak dat nou eens concreet.

ANS

Fortuyn.

Pim Fortuyn baart mij enorm veel zorgen.

DANA

Dan kunt u dat beter benoemen.

Dan krijgt zo'n verhaal focus.

ANS

Maar Fortuyn is een landelijk fenomeen.

DANA

Dat maakt niet uit.

Hij woont In Rotterdam en als u hem kan beschrijven
als een voorbeeld van waar u tegen wilt vechten,
dan is dat niet slecht.

Teun, kun jij anders iets verzinnen?

Iets puntigs, iets wat de kranten gaat halen
over Fortuyn

Teun is een beetje gestoord,
maar hij is briljant met taal.

Hij heeft zichzelf Chinees geleerd.

Zeg eens wat?

TEUN

(spreekt een paar woorden Chinees)

RASHID

Wacht, is dit wel verstandig,
om het op Fortuyn te richten?

DANA

Hoe bedoel je?

RASHID

Er is zoveel onrust.

Er zijn zoveel mensen bang en boos.

Sinds de Twin Towers is de wereld niet meer hetzelfde.

ANS

Dat weet ik.

Maar de vraag is,

wat ga je daar mee doen?

Aan welke kant ga je staan?

RASHID

Ja.

Maar ik denk dat het heel belangrijk is

dat gevoel van onveiligheid te adresseren.

Misschien moet je bepaalde dingen nu toch wel benoemen.

ANS

Wat voor dingen?

RASHID

Dat het niet goed gaat met de veiligheid hier in de stad.

Dat bepaalde groepen oververtegenwoordigd zijn

in bepaalde zaken die negatief inwerken op...

ANS

Criminaliteit bedoel je.

RASHID

Ja.

Je had toch zo'n rapport in de la liggen,

over criminaliteit en etnische achtergronden...

ANS

Wat krijgen we nou?!

Ik vind het heel fout om juist nu met berichten te komen

die voeding kunnen geven aan verkeerde sentimenten.

RASHID

Maar het ligt er toch aan hoe je die berichten brengt.

Als je ze koppelt aan concrete maatregelen...

ANS

Nee.

Ik ben er principieel op tegen om sociale misstanden
te koppelen aan afkomst.

Bij ons doet het er niet toe waar je vandaan komt.

Dat is toch de boodschap die wij willen brengen.

RASHID

Jaja, maar als blijkt ...

ANS

Overall op de wereld zie je dat nieuwkomers
extra problemen hebben,
extra hoog scoren op alle verkeerde lijstjes
omdat ze van alles achter de rug hebben,
omdat ze zich aan moeten passen,
een nieuw leven op moeten bouwen.

Maar dat gaat over.

Als je de mensen er bij betreft,
als je ze maar werk geeft,
goed onderwijs.

RASHID

Jaja, ik ken het verhaal.

ANS

Gelukkig maar,
want dat staat in ons verkiezingsprogram.

RASHID

Ja, maar dat is niet wat mensen ervaren.

Mensen ervaren

'shit, weer zo'n klote-Antilliaan die mijn autoruit intikt.'

ANS

Maar daar hoeven wij toch niet in mee te gaan.

RASHID

Nee, maar wat als afkomst en cultuur toch een rol spelen?

ANS

Die spelen geen rol.

Dat heb ik net uitgelegd.

RASHID

Ja, maar als u dingen uit durft te spreken,

gewoon zoals het is...

DANA

Wacht... ik begrijp jou helemaal Rashid.
En daar valt ook veel voor te zeggen,
maar onze ervaring is
dat je campagnetechnisch gezien
altijd het beste in de buurt kunt blijven
bij wat iemand echt raakt en echt vindt.
Het authentieke gevoel, zeg maar.
En als haar inwendige motortje aanslaat bij Fortuyn...

ANS

Ik vind het een uitstekend advies van deze mensen.
Mijn inwendige motortje slaat enorm aan.
Ik ga mij uitspreken tegen Fortuyn!

DANA

Lijkt mij goed.
Teun, heb jij tekstsuggesties?

TEUN

Jawel.

4.

Thuis bij Cor. Arnold en Cor drinken een pilsje en hebben de radio aan.

RADIO RIJNMOND

Vandaag werd Ans Lindeboom gekozen tot lijsttrekker van de Rotterdamse PvdA. Hoewel er alom kritiek klonk op de kandidatuur van de wat stugge, weinig tot de verbeelding sprekende Ans Lindeboom, kwam ze in haar aanvaardingsspeech verrassend voor de dag met een felle uithaal naar nieuwkomer Pim Fortuyn.

ANS (op de radio)

Fortuyn probeert bevolkingsgroepen tegen elkaar op te hitsen op een manier die wij sinds de Tweede Wereld Oorlog.

niet meer hebben meegemaakt.

Gelukkig hebben wij in Rotterdam nog geen Leefbaar partij.

Maar hoelang zal dit nog duren?

Wij als PvdA moeten er alles aan doen om dit gedachtegoed in onze stad te bestrijden en deze nep-Mussolini in Armani-kostuum een halt toe te roepen.

Niet de onderbuik moet regeren, maar het hart.

Fysiek hebben we de afgelopen jaren nieuwe verbindingen aangelegd.

Met de Erasmusbrug en de Kop van Zuid hebben we Rotterdam-Noord en Rotterdam-Zuid direct met elkaar met elkaar in contact gebracht.

Ook mentaal is het tijd om de grenzen te slechten.

Als symbolisch gebaar zal ik mij

de komende jaren hard maken

om overal in Rotterdam

welkomstbosjes aan te laten leggen.

Voor iedere nationaliteit zullen bomen uit het land van herkomst worden gehaald en hier aangeplant,

om voelbaar te maken

dat deze stad van en voor iedereen is!

5.

Arnold en Cor in een café, na afloop van de bijeenkomst.

ARNOLD

Wat een gelul.

COR

Ongelofelijk gelul.

Is er voor jou ooit een welkomstbosje aangeplant?

ARNOLD

Voor mij niet.

COR

Een gribusveldje met een dooie berkenboom.

ARNOLD

Een opslagterrein met brandnetels en hondendrollen

COR

Welkomstbosje...

ARNOLD

En dan de Tweede Wereld Oorlog erbij halen.

Dat ik ooit op die partij gestemd heb.

We zou eigenlijk naar haar toe moeten gaan.

En eens even een paar dingen duidelijk maken.

COR

Ja, laten we dat doen.

Laten we eens met die vrouw gaan praten.

ARNOLD

Nu bedoel je.

Je wilt nu naar haar toe?

COR

Waarom niet.

ARNOLD

Ik bedoelde meer...

Ik zeg dat wel,

maar nee...

Ik ga zo naar huis.

COR

O.

ARNOLD

Ik heb Leny beloofd

“geen bestuurlijk gelazer meer”.

Dat hebben we zo afgesproken.

COR

O... dat wist ik niet.

ARNOLD

Vanwege mijn beroerte, snap je.

Niet teveel opwinding.

Dat is toch wat mij heeft opgebroken.

Toen ze me wilden schorsen

en ik steun zocht bij mij de bond

en daar aanliep

tegen die hele vastgeroeste PvdA-klied.

Toen is het mis gegaan.

Mijn beroerte is de schuld van de PvdA.

COR

Het is met woede,

in mijn optiek,

dat moet ergens heen.

Als het er niet uit kan,

dan slaat het naar binnen.

Voor je het weet lig je te piekeren.

ARNOLD

Juist.

COR

Maar je kunt het er dus ook uitgooien.

En dan komt het bij de mensen bij wie het hoort.

Dat is veel beter.

Ik was dus laatst bij die klootzakken van de scootmobiels,

voor mijn buurman,

'nee niks beschikbaar' zeggen ze.

Ik naar de opslag,

Staat daar hele loods tot aan de nok toe vol,

met scootmobiels.

zogenaamd in reparatie.

Ik pak de eerste de beste,

die doet het gewoon.

Eén boutje zit los.

Eén boutje.

Dus ik terug naar het kantoor.

Ik zeg 'deze neem ik.

Deze is goed genoeg.'

'Dat mag niet meneer.'

Ik kwaad,

ik krijg zin om die hele kantoortuin aan gort te slaan.

Maar ik denk,

verstandig zijn,

dus het enige wat ik doe,

ik pak de prullenbak,

ram hem een paar keer keihard tegen een metalen kast,

zodat ik even de aandacht heb.

dan stap ik op een bureau,

ik klim er gewoon op,

en ik begin te spreken...

(hij doet het voor, klimt op een tafeltje)

"Stelletje pissebedden die verkommeren in dit godvergeten kantoor:

waarvoor zijn jullie op deze wereld?
Vraag je je dat wel eens af?
Is dat alleen maar om exceem op te lopen
in je zweterige bilspleet?
Of wil je ook nog wat betekenen
in dit ondermaanse tranendal?"

Colette op.

COLETTE

Wat ben jij nou aan het doen?

COR

Niks.

COLETTE

Ik loop je dus de hele tijd te zoeken.
Je hebt je mobiel niet aan.

COR

Ik heb hem wel aan,
maar hij staat op de trilfunctie.

COLETTE

Dat heeft dus geen zin.
Ik probeer je dus al een paar uur te bellen.
Als er echt iets is,
moet ik je wel kunnen bereiken.

COR

Rustig Col.

COLETTE

Niks rustig.
Jij moet rustig zijn,
want ik ga je iets vertellen,
en daar ga je kwaad van worden.

Ik had het je niet willen vertellen.
En ik zeg het alleen als jij belooft,
dat je rustig gaat zijn,
en verstandig,
tegen Danny,
want het gaat dus om Danny.

COR

Wat is er met Danny?

COLETTE

Heel veel is er met Danny,
heel veel.

COR

Wat dan?

COLETTE

Zelf kan ik dus niks,
omdat ik de catering moet doen
voor de borrel van de Dartclub,
met bittergarnituren
en een vis-assortiment
Ik kom hier alleen,
omdat ik niemand anders kon vinden.

COR

Wat is er met Danny?

COLETT

Ik ben er dus achtergekomen dat Danny...
Danny heeft geld gepikt.

COR

Wat?

COLETTE

Ik had zo'n bak met guldens staan,
van de fruitautomaat,
omdat die over moet op euro's,
en ik zie ineens dat er heel veel geld uit is,
heel veel guldens weg,
dus ik zeg,
Danny, wat heb jij nou gedaan?
Hij zegt niks,
maar ik zie dat trillende lipje
dus ik zet door.
Hij loopt weg,
zo de badkamer in,
knalt de deur dicht,
deur op slot,
dus ik 'Danny, je moet het zeggen,
ik ga hier niet weg voordat je het verteld hebt.'
nou...
hij wordt dus bedreigd.
Bedreigd en afgeperst.

COR

Door wie?

COLETTE

Wat denk je?

COR

Toch niet...

COLETTE

Ja, die Marokkaanse kutjongens!

COR

Van de schakelketting?

COLETTE

Vrienden daarvan.

Of neven.

Zijzelf misschien ook.

ARNOLD

Zijn ze alweer vrij dan?

COLETTE

Reken maar.

COR

Godverdomme!

COLETTE

Wat heb je beloofd?

COR

Ik heb niks beloofd!

COLETTE

Rustig en verstandig.

Niet boos worden op hém.

Want hij is het slachtoffer

en hij moet naar het politiebureau,

om aangifte te doen.

En jij moet met hem mee.

Het is een hele stap dat ik naar jou kom.

Dus kan ik van jou op aan?

COR

Tuurlijk.

COLETTE

Want als ik niet van jou op aankan,

zijn je kansen verkeken en kom ik niet bij je terug.

COR

Tuurlijk kun je van mij op aan.

COLETTE

Dus niet op hem afgeven.

Niet hem het gevoel
dat hij een slapjanus is,
omdat hij niet van zich afbijt.

COR

Natuurlijk niet.

COLETTE

Goed.

Afgesproken.

Colette af.

ARNOLD

Niet te geloven.

Nu al weer vrij.

Dat is toch godgeklaagd.

Dit is nou precies waar het om gaat, toch?!

COR

Ik ben weg.

ARNOLD

Gaan we niet meer naar die Lindeboom?

COR

Nu niet.

Ik moet naar mijn zoon.

ARNOLD

Zullen we een andere keer?

COR

Goed.

ARNOLD

Is het nog steeds...

Zit Colette nog steeds boven de snackbar?

COR

Ja.

Maar dat is allemaal tijdelijk, hè.

Ze komt wel weer terug.

ARNOLD

Sterkte.

Arnold blijft alleen achter.

6.

Cor en Danny.

COR

He Dan.

Wat is er gebeurd?

Vertel eens.

Vertel maar eens even aan je pa.

DANNY

Heeft mama het niet verteld?

COR

Niet hoe het ging.

Hebben ze je geslagen?

DANNY

Een beetje.

COR

Een beetje.

DANNY

Een klap in mijn buik.

COR

En toen?

DANNY

Die ene greep me bij mijn haar en die zei,
'jij gaat betalen voor Yassir.'

COR

Hoezo betalen?

DANNY

Voor iedere dag dat Yassir gezeten heeft

willen ze twintig euro.

COR

En wie zijn zij dan?

Ik vroeg je wat.

DANNY

Dat weet ik toch niet.

COR

Het waren niet dezelfde jongens?

DANNY

Nee.

Het waren neven zeiden ze.

Neven van Yassir.

COR

Kende je ze?

DANNY

Nee.

Dat zeg ik toch

COR

En toen.

DANNY

Toen gooiden ze me op de grond.

COR

En toen.

DANNY

Toen liepen ze weg.

COR

En toen ben je naar huis gegaan
en heb je geld van mama gepakt.
Waarom heb je het niet tegen mama gezegd?

DANNY

Als ik het zeg,
ga ik eraan.

COR

Ik versta je niet.

DANNY

Als ik het zeg,
dan ga ik eraan.

COR

Zij gaan eraan.
Zij.

DANNY

Ze hebben het op de muur van de school geschreven.

COR

Wat hebben ze geschreven?

DANNY

“We weten je te vinden Danny”.

COR

Op de muur van de school?

DANNY

Ja.

COR

Kom.

We gaan aangifte doen.

DANNY

Nee.

COR

Wat nee.

DANNY

Dat wil ik niet.

COR

Waarom niet?

Ik vraag je wat.

Waarom niet?

DANNY

Dan gaan ze me vermoorden.

COR

Ze gaan je niet vermoorden.

Niet zo lang ik je vader ben.

Kom op, wij gaan winnen.

DANNY

Dat zei je de vorige keer ook.

Toen met die ketting.

Toen zei je dat ook.

Maar ze zijn gewoon terug gekomen.

COR

Maar wij ook.

Wij komen ook gewoon terug.

Kom op Dan.

Zij tegen wij.

DANNY

Zij hebben neven.

COR

Maar jij hebt mij.

En mij hebben ze nog nooit klein gekregen.

Nooit.

Ik ben ook geslagen als kind.

Heel veel geslagen.

Door mijn pa.

Maar ook op school.

Omdat ik naar pis stonk.

Mijn broer piste in bed,

wij sliepen in één bed,

en dan stonk ik ook,

mijn moeder deed niets daaraan.

En dan kwam ik op school

en dan was het 'pisjong'

en dan werd ik afgetuigd,

door de groep.

Maar dan na school, hè,

Weet je wat ik deed?

DANNY

Ja, dat weet ik ja.

COR

Als ze alleen naar huis gingen,

dan wachtte ik ze op.

En dan greep ik ze.

En dan sloeg ik erop los.

Eén voor één.

Tot ze wisten dat ze mij met rust moesten laten.

Zelfs mijn pa heb ik er uiteindelijk onder gekregen.

DANNY

Zij hebben messen.

Ze zijn gevaarlijk.

COR

Ik ook.

Ik ben ook gevaarlijk.

Luister.

Van nu af aan ga ik je naar school brengen

en ik ga je ophalen.

Iedere dag.

Laat ze maar komen.

DANNY

Nee!

Dan wordt het alleen maar erger.

Als ze mij met mijn vader naar school zien lopen...

COR

Kom op.

Wij gaan niet opgeven.

We gaan de strijd aan

en wij gaan winnen.

7.

Cor alleen.

COR

Ik pak Danny bij zijn nek.

Eerst gaan we naar die school van hem.

Op de muur van de school staat levensgroot.

'We weten je te vinden Danny'

Ik duw Danny naar binnen

en we gaan meteen naar boven,

naar de directeur.

"Heeft u gezien wat er staat?

Hoe kan het, hoe bestaat het

dat jullie dat niet met je eigen handen

van de muur staan te schrapen?"

Maar hij heeft hij het niet eens gezien.

Zo groot op de muur aan de voorkant.

Dus ik stiefel weer naar buiten,

ik koop een staalborstel,

en ik rag de letters zo van de muur,

met pleisterwerk en al.

Danny achter mij...

DANNY

Voorzichtig pa.

Voorzichtig.

Dan neem ik Danny mee naar het politiebureau.

Hij staat daar zo ielig,

met zo'n bibberend lippie.

Ik kan daar niet tegen,

dat kwetsbare...

Ik word helemaal gek van binnen,

'Ophouden met janken nu!'

Maar er komt niks uit.

Hij wil niks zeggen.

Ik zeg tegen die agent

'kunnen we niet rondrijden in de auto
En dat hij ze aanwijst?'
Zegt Danny...

DANNY

Ik ga ze niet aanwijzen.

COR

Ik zeg,
je bent een loser.
Als je zo begint ben je een loser.
Je moet aangifte doen.

De agent geeft mij gelijk,
als Danny geen aangifte doet,
kan hij niks doen.
Maar het helpt niet.
Niets helpt.
Ik bijt mijn tong er haast af.
Wij terug naar Colette.

COLETTE

Is het gelukt?

COR

Nee.

COLETTE

Hoezo nee?

COR

Daarom nee.

COLETE

Maar waarom nee?

COR

Vraag dat maar aan hem.

COLETTE

Hij huilt.

Waarom huil je?

Waarom huilt hij?!

COR

Weet ik veel.

Hij is gewoon...

DANNY

Papa vindt mij een loser...

COLETTE

Wat?

COR

Ik wil iets zeggen,
maar van frustratie kom ik niet uit mijn woorden...

Laat mij.

Laat mij dit gewoon regelen.

Ik stuif weer naar buiten.

Hup, naar het huis van Yassir.

Ik weet waar hij woont.

Ik ga maar eens even te voet
om de woede eruit te stampen.

Op naar de Maas,

hup de brug over.

8.

Arnold op straat. Ans komt voorbij.

ARNOLD

U bent Ans Lindeboom, toch?

ANS

Ja, dat klopt.

ARNOLD

Ik ben Arnold Jörgensen...

Ik heb uw toespraak gehoord,
op de radio.

En ik vroeg mij af,
woont die vrouw wel in dezelfde stad als ik?

U wilt overal boompjes neerzetten,
maar gaat dat helpen met de puinhoop die je overal ziet?
Komt u wel eens op het Centraal Station?

ANS

Jazeker.

ARNOLD

Je wordt daar opgewacht door een leger van junks
die het allemaal voorzien hebben op je portemonnee.
En die junks komen niet van hier.

ANS

Dat weet ik niet.

ARNOLD

In elk geval komen hun ouders niet van hier.
Als Pim daar wat van zegt,
en voorstelt om maar eens even de grenzen dicht te houden
tot we de boel hier weer op orde hebben,
dan vergelijkt u hem met Mussolini.

Waar slaat dat op?

ANS

Ik heb dat gezegd,
omdat ik het gevaarlijk vind wat hij doet.
Fortuyn speelt mensen tegen elkaar uit.
Hij hitst iedereen op.
Hij creëert een vijand,
omdat hij weet dat de mensen dat lekker vinden.

ARNOLD

Maar wat als er echt een vijand is?
Die multiculturele samenleving is voor veel mensen
niet zo gezellig meer.
Mensen schrikken van teveel talen,
teveel culturen.
Ze zien criminaliteit,
verpaupering,
Ze noemen zich Rotterdammer,
maar ze kennen hun eigen stad niet meer.
En als er dan ook nog een keer een geloof is
dat haaks staat op hun manier van leven...

ANS

Ik zie dat niet.
Niet in het geval van Islam.
Ik ken heel veel aardige moslims.

ARNOLD

Ik ook.
Ik ken ook heel veel aardige moslims,
maar daar gaat het toch niet om.

ANS

Daar gaat het misschien wel om.

ARNOLD

Oja? Denkt u dat?

ANS

Ik wil eigenlijk door, meneer.

ARNOLD

Ik heb moslimmeisjes in de klas gehad,
hele aardige moslimmeisjes,
maar als die meisjes na een schoolfeest alleen naar huis moesten,
en ik ze naar huis wou brengen,
omdat ik het niet vertrouwd vond,
dan moest ik stapvoets achter ze aan tuffen,
omdat ze van hun vader niet bij mij in de auto mochten.

En na de zomer

kwamen ze soms ineens niet meer opdagen

omdat ze waren uitgehuwelijkt.

Vijftien-zestien jaar.

Hoe kan dat?

ANS

Dat zijn lastige dingen.

ARNOLD

Dat zijn hele lastige dingen.

Maar Pim benoemt die.

En u loopt er voor weg.

ANS

Ik loop nergens voor weg.

Ik ben het alleen niet met hem eens.

Ik vind het heel destructief wat hij doet.

Ik moet er niet aan denken

dat er hier in Rotterdam

ook zo'n Leefbaar-partij wordt opgericht.

Met al die extreem rechtse types,

die hier rondlopen.

ARNOLD

Leefbaar is geen extreem rechts.

ANS

Onee?

ARNOLD

Dat zou u maar al te goed van pas komen,
als ze dat wél waren.

ANS

Hoe komt u daar bij?!

Ik vind de hele situatie doodeng.

Pim Fortuyn speelt met vuur.

Hij haalt het slechtste in de mensen naar boven.

Hij wakkert de haat aan.

Ik vind dat minderwaardig.

En als u daar aan meedoet,

dan vind ik u ook minderwaardig!

ARNOLD

O... nou... bedankt dan...

ANS

En nu ga ik door.

9.

Arnold alleen

ARNOLD

Arrogante trut!

Arrogante klerelijers!

Met hun juiste meningen en hun juiste smaak

en hun goede bedoelingen

die boven elke twijfel verheven zijn.

Altijd maar weer laten ze ons voelen

dat wij eigenlijk fout zijn.

Al die nepfiguren

met hun lunchpakketjes en pakjes karnemelk

En dat zit daar maar in die kantoortuinen,

strijkt vette salarissen op

met praten en vergaderen

en uit hun neus eten.

En dat ouwehoert maar over tijdpaden,

en veranderingstrajecten,

om maar nooit een keer iets te hoeven aanpakken.

En de papieren stapelen zich op.

En verspreiden zich over de stad.

En de regels vermenigvuldigen zich.

En de commissies breiden zich uit.

Als schimmel woekert het voort

Je zou een zweep moeten hebben,

Je zou ze hun kantoren uit moeten jagen.

Kan ik dat?

Kan ik ze verbaal de oren wassen?

Kan ik ze aan?

Oei... Het bloed suist mij in de oren...

De woedende kop van mijn pa,

terwijl hij me mijn rapport onder mijn neus douwt.

“Je lijkt wel achterlijk, debiel die je bent!”.

10.

Leny en Arnold.

ARNOLD

Leny!

Ik heb je handtekening nodig.

LENY

Waarvoor?

ARNOLD

Die Ans Lindeboom.

Die toespraak.

Dat was een oproep

aan alle extreem rechtse figuren in de stad,

alle Rotterdamse skinheads,

om een Leefbaarpartij op te richten.

En ik denk dat zij denkt,

ik weet wel zeker dat zij denkt,

dat als dat gebeurt,

dat zij dan kan zeggen,

en die hele linkse kliek met haar:

zie je wel,

die Leefbaar mensen zijn fascistten,

die Fortuyn is een fascist.

LENY

Dat klinkt me nogal vergezocht in de oren.

ARNOLD

Nee, absoluut niet.

Die Lindeboom is een sluw wijf.

Maar ik ga daar een stokje voor steken.

LENY

Hoe wil je dat dan doen?

ARNOLD

Ik doe alsof ik een partij opricht.

LENY

Een partij.

ARNOLD

Ja, Leefbaar Rotterdam.

LENY

Je doet alsof?

ARNOLD

Het gaat me alleen om het claimen van die naam.
zodat de neo-nazi's er niet bij kunnen.

LENY

Maar je richt wel echt een partij op, of niet?

ARNOLD

Ja. Bij de notaris ja.

LENY

Dus je doet niet alsof.

ARNOLD

Maar het gaat mij alleen maar om die naam.
Ik ga er niet iets mee doen.

LENY

Je gaat toch niet alleen maar een partij oprichten
om een ander de voet dwars te zetten?

ARNOLD

Waarom niet?

LENY

Dat is raar.

ARNOLD

Waarom is dat raar?

LENY

Of wil je de politiek in?

ARNOLD

Nee, absoluut niet.

Dat zou ook niet goed voor mij zijn.

Beter om eerst maar eens dat octrooi
voor die bliksemafleider af te maken.

Maar ik wil wel die naam deponeren.

En dan ga ik kijken

of er iemand is

die daar wat mee wil.

LENY

O toch wel.

Je wilt toch wel...

ARNOLD

Maar niet zelf.

Ik ga gewoon rondvragen

bij wat kennissen.

En dan ga ik een bijeenkomstje regelen,

kijken of er iemand interesse heeft.

Wat kijk je nou?

LENY

Niets

ARNOLD

Er hangt iets in de lucht, Leen.

Ik voel het.

Ik ben wel weer helemaal terug in de wedstrijd.

LENY

Ik wil niet vervelend doen,
maar jij hebt mij bezworen
dat je nooit meer iets met politiek
te maken wou hebben.

ARNOLD

Dat is nog steeds zo.

LENY

Nou, ik krijg toch sterk de indruk
dat je van gedachten bent veranderd.

ARNOLD

Hoe kom je daar nou bij?!

LENY

Ik vind het verder prima,
van mij mag dat.
Voor mij hoeft je niet een heel verhaal af te steken.

ARNOLD

Nou moet je ophouden!
Dat slaat helemaal nergens op!
Als ik de politiek in zou willen,
als ik echt een politieke partij op zou willen richten,
dan zou ik dat gewoon doen.

LENY

Maar je doet dat toch ook.

ARNOLD

Maar niet om de reden die jij zegt.

LENY

Dan niet.

Neem me niet kwalijk.

ARNOLD

Kun je je handtekening even zetten?

De notaris heeft twee handtekeningen nodig.

LENY

Dit is een verklaring voor de notaris?

ARNOLD

Ja, voor de partij.

LENY

Ben ik dan ook oprichter?

ARNOLD

Ja.

LENY

Nou goed.

Als jij daar blij van wordt...

Leny zet haar handtekening.

11.

Cor in de portiek van een flat gebouw.

COR

Rotterdam Zuid.

Ik stiefel door de Afrikaanderwijk,
waar mensen uit de hele wereld
in grauwe huizen bijeen zijn gestouwd.

Al een uur lang sjouw ik rond
op zoek naar de vader van Yassir.

De zoveelste portiek
van de zoveelste afgetrapte flat.

Leest de namen.

Rasoul, Civtik, Cemer, El Mourabit...

Het lijkt wel klein Marokko hier

Geen fatsoenlijke Hollandse naam erbij.

Ah! Redouan Mourigh.

Een vrouwenstem via de intercom.

STEM

Ja, wie is daar?

COR

Cor Troost.

de vader van Danny.

STEM

Danny woont hier niet.

COR:

Neenee,

ik ben opzoek naar de vader van Yassir.

STEM

Redouan.

Hij is in café.

COR

Welk café?

STEM

Overkant

COR

Café Overkant?

STEM

Cafe Caracas.

COR

Ze hangt op.

Voor ik er ook maar een bedankje uit kan persen.

Cafe Caracas...

een theehuis dus,

waar mannen rondom tafeltjes domino spelen...

Muffe lucht...

mannenzweet vermengd met sigarettenrook,

munthtee...

Het lijkt wel de grot van Ali Baba.

Hallo!

Ik zoek de vader van Yassir.

Redouan nogwat.

REDOUAN

Dag Cor.

Kom erbij zitten.

Wil je een kopje thee?

COR

Nee.

Ik kom hier niet om gezellig een kopje thee te drinken.

REDOUAN

Ze hebben hier ook koffie.

COR

Nee.

Ik ben hier omdat uw zoon...

uw zoon zit opnieuw achter mijn zoon aan.

REDOUAN

Welke zoon?

Ik heb er vier.

COR

Yassir.

REDOUAN

De jongste.

COR

Hij bedreigt mijn zoon,

hij perst hem af,

samen met een paar neven van hem.

Dus, wat gaat u daar aan doen?

REDOUAN

Luister Cor, ik weet niet of dat zo is.

COR

Ik wel.

REDOUAN

Kom even zitten.

COR

Nee.

REDOUAN

Mijn jongste zoon is moeilijk.

Ik heb geprobeerd hem op te voeden,
maar het lukt niet.

Elke keer haalt hij problemen naar huis.

Ik word er gek van.

COR

Dan moet u hem een pak slaag geven.

Dan leert hij het wel.

REDOUAN

Dat heb ik gedaan,

maar dan krijg ik de politie aan de deur.

COR

Dan moet u iets anders verzinnen.

REDOUAN

Jaja.

Maar wat?

COR

Kan me niet schelen.

Als het maar stopt!

Danny steelt geld van mijn vrouw
om uw zoon te kunnen betalen.

REDOUAN

Dat moet hij niet doen.

Je moet Danny zeggen daarmee op te houden.

Misschien moet jij hém maar eens een pak slaag geven.

COR

Nou wordt ie mooi.

Hij is het slachtoffer.

Wie verdient er hier een pak slaag?

Waar is uw zoon?

U moet hem aanspreken.

REDOUAN

Kom even zitten.

Drink een kop thee.

We komen er samen wel uit.

COR

Flikker op met je thee

Of u neemt uw verantwoordelijkheid als vader,

of ik ga zelf ingrijpen,

en dan wordt het niet zachtzinnig.

REDOUAN

Luister,

ik vind heel erg wat mijn zoon doet,

maar alstublieft niet zo praten.

Hij blijft mijn zoon,

mijn moeilijke zoon.

COR

Als het mijn zoon was,

dan was hij nog niet jarig.

REDOUAN

Maar hij is niet jouw zoon.

Hij is mijn zoon.

Laat mij mijn puinhoop zelf opruimen.

Ja?

Hij, die Hollandie,

loopt zonder een woord te zeggen de zaak uit.

Wat denkt hij wel,
hier komen om mijn zoon zwart te maken
terwijl iedereen mee luistert.
Schaamteloos,
geen enkel respect.
Elke dag moet ik leven met deze schande.
Elke dag.
Als de bel gaat,
mensen van zijn school,
de onderwijsinspectie,
de politie,
die stomme neven
die hem mee sleuren in hun donkere krochten.
Ik heb ze zo vaak gezegd,
dat ze hem met rust moeten laten.
Zo vaak.

Ik kijk naar de mannen in het theehuis,
mijn landgenoten.
Ieder van hen heeft een zwart schaap in huis.
Klaar om geslacht te worden in deze klote-wereld.
En wat doen we?
Wij verschansen ons in deze grot,
bang voor de wereld daarbuiten.

De mannen aan tafel roepen,
'kom het is jou beurt, we wachten op je'

Maar ik sta op en storm naar buiten.

12.

Ans, Cor, Redouan.

REDOUAN

Yassir?!

Hier komen!

Nu is het klaar met hem.

Ik ga hem mores leren.

Ik ga hem te grazen nemen.

Waar zijn vrienden bij zijn.

Recht voor hun ogen.

Met de riem.

Net als pa.

Ik doe de riem alvast af

en struin verder,

door het grauwe doolhof van straten,

pleinen,

waterkanten.

Ik zie groepjes jongens,

weggedoken in hun cappuchons.

Zal ik ze naar Yassir vragen?

Nee, ik heb geen zin om een vader te zijn

die op zoek moet naar zijn eigen zoon.

Shit, mijn broek...

Mijn broek begin af te zakken.

Dit gaat niet zo.

Ik doe de riem maar weer om.

Een stok...

ik moet een stok hebben.

Ik duik de bosjes in.

Begin te rukken aan een struik...

God, wat is dat taai.

'Meneer, wat doet u daar?'

Hoor ik ineens.

Kut, politie...

'Ik had hoge nood.

Ik moest even een plas doen.'

'Wilt u onmiddellijk tevoorschijn komen?'

"Jaja, ik kom eraan."

Verdomme, mijn ID ligt nog thuis...

Daar gaan we weer.

COR

Ik loop door de straten,

op zoek naar Yassir.

Het is mij vreemd te moede.

Een godvergeten woestenij

van grauwe huizenblokken.

Uit het café waar ik langsloop,

klinkt hard geroep dat ik niet versta.

Wat verderop een junk

die zich met opgetrokken schouders

voort haast.

Even werpt hij een blik

in een opengescheurde vuilniszak

waar het afval uitgulpt,

als de ingewanden van een dood dier.

ANS

Ik fiets door de straten

om de stad op te snuiven.

De stad die wij sinds de oorlog besturen

en waarover ik straks de leiding mag voeren.

Harde wind.

De torenflats steken donker af.

Ik huiver.

Al die mensen

met hun eigen koelkasten

en hun eigen tv's,
opgesloten in hun huizen,
opgesloten in hun hoofden.

De één eet het brood
dat door de ander gebakken is.
De één zit achter een pc
die door de ander gerepareerd is.
Maar dat zien ze niet meer.
Ze zien niet meer dat ze verbonden zijn
door ontelbaar veel draden.
Ik ga zorgen
dat dat besef weer terugkomt.

COR

Een harde windvlaag.
Ik steek mijn hoofd diep in mijn kraag
en steek de straat over.

ANS

Hé kijk uit!

COR

Kijk zelf uit!
Stom wijf!
Ik blijf staan.
Ik blaas uit,
kijk om mij heen.
Een stuk plastic
wordt doelloos voort geblazen
langs een gevel met dichtgetimmerde ramen.
En ineens weet ik niet meer waar ik ben.
De donkere skyline aan het eind van de straat
is een granieten gebit
van een buitenaards beest.

REDOUAN

Uren later kom ik uit het politiebureau,
gemangeld,
vernederd.

Ik die altijd hard gewerkt heeft,
altijd zijn belasting braaf heeft betaald.

Wat een kutland!

Kale bomen.

Verregende duiven.

Ik zie een snackbar
en ineens kan het me niet meer schelen.

Ik koop een blik bier en ik ga zitten op een bank.

Even ben ik terug in de tijd,
toen ik hier aankwam als jongen,
in dit beloofde land.

En ik nog dacht
dat dit mijn nieuwe thuis zou zijn.

Dan zie ik in de verte iemand rennen
die mij bekend voorkomt.

Yassir?

En wie is die kerel die achter hem aanrent?

Hé!!!

13.

Ans, Rashid en het PR-team.

DANA

Bravo Ans.

We hebben het goed gedaan:

vijf lokale media en drie grote landelijke kranten.

Zelfs de Telegraaf was bijna positief.

Zijn we door de selectie?

ANS

Dat weet ik nog niet.

Ik was eerlijk gezegd niet zo blij met de ophef.

RASHID

Ik ook niet.

DANA

Waarom niet?

ANS

Ik vind het het verkeerd soort ophef.

We hebben heel veel kwade reacties gekregen.

Scheldpartijen.

Verwensingen.

Ook op straat.

En het past niet bij mij, hè.

DANA

Hoezo?

ANS

Mussolini in Armani-kostuum.

Het is leuk gevonden,

maar zoiets zou ik nooit zeggen.

DANA

Wat had jij dan willen zeggen?

ANS

Dat het mij verontrust.

Dat ik het gevaarlijk vind.

DANA

Maar daarmee haal je niet de media.

ANS

Nee, maar dat is niet het enige wat telt, hè.

Jij had het de vorige keer
over de inhoud.

En dat het authentiek moet zijn.

DANA

Dat klopt helemaal

Dat is misschien ook een goed begin
voor een eerste echte sessie.

Wat is nou de kern van Ans?

ANS

De kern,

wil je het over mijn kern gaan hebben?

DANA

Als dat kan.

TEUN

What makes her tick.

ANS

Wat zei je?

TEUN

What makes her tick.

DANA

Wat drijft haar?

TEUN

Wat zet haar in beweging?

DANA

Waar staat zij voor?

TEUN

Waar is zij het meeste bang voor?

DANA

Hoe wil zij later herinnerd worden?

TEUN

Wat is haar droom?

DANA

Wat houdt haar gaande
als de wanhoop haar met windkracht tien
in het gezicht blaast?

ANS

Toe maar zeg.

14.

Colette alleen. Cor op met Danny.

COR

Ga maar even naar je kamer Dan.
Ik moet even met je moeder praten.

DANNY

Waarom?

COLETTE

Doe maar even wat je vader zegt.

Danny af.

COLETTE

Wat is er aan de hand?

COR

Dingen veranderen.
En mensen ook.

COLETTE

En dieren.
En huizen.
En steden.

COR

Ze zien bepaalde zaken
en dan denken ze erover na
en dat heeft dan gevolgen.

COLETTE

Moeten ze er wel eerst over nadenken.

COR

Zeker.

En ik zeg ook niet dat het makkelijk is.
Want je hebt jezelf niet gemaakt.
En het beestje is nou eenmaal
op een bepaalde manier gebakken.

COLETTE

Wat wil je eigenlijk zeggen?
Probeer jij mij hier wijs te maken dat je veranderd bent?

COR

Ik probeer je dat niet wijs te maken.
Het is de waarheid.
En daarom zat ik te denken,
ook in verband met Danny...
als hij bij mij zit,
zit hij dichterbij school,
dat is ook goed voor de hele veiligheidssituatie
rondom dat joch,
dus ik dacht als Danny nou bij mij komt
en de moeder komt mee...

COLETTE

Die verandering
waar jij zo over opgeeft,
op welk gebied moet ik die dan eigenlijk zien?
Gaat het dan ook om de controle van bepaalde impulsen?
Het gebruiken van de hersens
voor er aan die impulsen wordt toegegeven?

COR

Ja.
Juist dat.

COLETTE

O.
Dat verbaast me dan.
Want gisteren stond hier een agent op de stoep,

die was op zoek naar jou.
Vanwege het feit dat jij bij die Yassir
zijn oor er bijna had afgerukt.
Die jongen is naar de eerste hulp geweest
en ze hebben uit alle macht geprobeerd
zijn oor er weer aan te naaien,
wat niet zo goed gelukt is.
Klinkt voor mij niet echt als controle op de impuls-huishouding.

COR

Ik heb hem alleen maar bij zijn oor gepakt.
En hij liep toen door.

COLETTE

En toen dacht jij
'ik blijf dat oor vasthouden,
maakt niet uit wat.'

COR

Ik wou met hem praten.
Ik wou weten wie zijn neven zijn.

COLETTE

Luister Cor,
het kan me op zich niet schelen
wat jij met zijn oren doet.
Voor mijn part mag je in een leuke vorm knippen.
Maar waar het mij omgaat,
ik moet mij veilig voelen.
Ik wil geen ongeleid projectiel.
Dan gaan alle luiken bij mij dicht.
Dat heb ik al heel vaak uitgelegd.
En waar het mij ook omgaat is de jongen.
Wat moet hij met dat rare gedrag van zijn vader?
Vooral als die vader
zijn zoon probeert aan te praten,
dat hij pas meetelt in de wereld

als hij als hij zich net zo woest gedraagt als zijn pa.
Terwijl die jongen,
dat is een mooie stille jongen,
die naar de vogels kijkt
en alle soorten kent.
Hij schrikt als er iemand boos wordt.

COR

Dat weet ik Col.
Dat weet ik.
Maar hij moet er ook een beetje tegen kunnen.
Hij is geen kasplantje, hè
Het is ook de wereld
en die heeft nou eenmaal harde randjes.

COLETTE

Het is niet de wereld.
Jij bent het. Jij.
Laat die jongen gewoon eens een keer zien
hoe het hoort.
Hoe een rustige, verantwoordelijke man
dit soort problemen aanpakt.

COR

Goed.
Zeg dan maar eens wat ik moet doen.
Hoe pakt een rustige, verantwoordelijke man dit aan.

COLETTE

Een rustige, verantwoordelijke man kan dat zelf bedenken.

COR

Goed.
Kunnen jullie dan ondertussen niet
toch weer bij mij...

COLETTE

Nee.

Ik ben niet een of ander windvaantje,
dat maar wat aanwappert.

COR

Ik heb ook nooit gezegd dat jij een windvaantje bent.

COLETTE

Nee.

Maar jij bent dat wel.

En voor ik terug komt,

als ik al terugkom,

wil ik eerst zien dat dat windvaantje onder controle is.

COR

Ik ben geen windvaan.

COLETTE

Onee?

COR

En als ik al een windvaan ben,

het is niet echt leuk voor die windvaan

om alleen in zijn bed te liggen.

Daar wordt dat vaantje niet echt rustig van.

Stilte

Goed, ik zal het doen.

Ik zal dit aan gaan pakken

als een rustige verantwoordelijk man.

COLETTE

Het zal mij benieuwen.

Cor loopt weg.

15.

Colette alleen.

COLETTE

Kijk hem daar lopen...
met driftige passen...

Vijftien jaar geleden begon het.
Een knipperlicht-verhouding,
toen al,
omdat hij getrouwd was
en ik daar niet tegen kon.
En dan stopten we
en dan konden we het toch niet laten.

Maar uiteindelijk zet ik de stap.
Ik verbreek het contact,
en dan,
juist dan,
kom ik er achter dat ik zwanger ben.
Ik wil niet terug met hangende pootjes.
Dat nooit.
Dus ik alleen met de baby
in mijn flatje.
Dan word ik ontslagen,
vanwege een eikel van een baas
en ik die niet wou dat hij steeds aan mijn kont zat.
Ik werkeloos.
Dus besluit ik toch maar weer,
af en toe
kerels te ontvangen.
Buurvrouw krijgt er lucht van
klaagt bij mijn huisbaas,
huur wordt opgezegd,
en ik sta op straat
met Danny.

Dan toch maar terug naar Cor,
omdat het per slot zijn kind was.
Cor woedend,
en heel emotioneel over Dan,
had ik nooit verwacht.
Maar hij laat me blijven.
Hierboven.
Afijn, een week later is het toch weer raak,
omdat we heel fysiek zijn,
Cor en ik,
en dan flap ik het er ineens uit.
Ik wil dat je gaat scheiden van je vrouw.
En hij doet het.
Tot mijn stomme verbazing doet hij het.

We zitten aan elkaar vast, wij twee.
Maar ik moet alle zeilen bijzetten,
ik kan geen moment verslappen.

Danny komt tevoorschijn.

COLETTE

Heb je staan luisteren?

DANNY

Nee.

COLETTE

Hoe was het op school?

DANNY

Gaat wel.

COLETTE

Wat heb je gedaan?

DANNY

Van alles.

COLETTE

Nog iets bijzonders meegemaakt?

DANNY

Gaan papa en jij
scheiden?

COLETTE

Hoe kom je daar nou bij?

DANNY

Omdat jullie steeds ruzie maken.

COLETTE

We hebben even wat problemen.
Dat hebben getrouwde mensen wel eens.

DANNY

En dan gaan ze heel vaak scheiden.
Gaan jullie scheiden?

COLETTE

Ben je gek.

16.

Ans, het PR-team, Rashid.

ANS

Ik word hier heel kriegel van,
van al die vragen.

Ik werk al jarenlang in de politiek.

En dat is dus geen droom.

Dat is ploeteren.

Keihard ploeteren.

RASHID

Ja,

maar je bent nu lijsttrekker.

En je kunt niet tegen de kiezers zeggen,

als u op mij stemt ga ik voor u ploeteren.

ANS

Waarom niet eigenlijk?

RASHID

Omdat dat niet motiverend is.

Mensen willen toch weten,

waarvoor ploetert Ans Lindeboom?

Wat drijft haar?

ANS

Ja, ik kan wel wat dingen zeggen,

maar dat zijn allemaal gemeenplaatsen.

RASHID

Dan maar gemeenplaatsen.

Je moet straks ook dingen zeggen.

Je moet straks ook een boodschap uitdragen.

Dus wat is je boodschap?

Waarom moeten mensen op j ou stemmen?

DANA

Mensen stemmen niet alleen op een idee hè,
ze stemmen op een persoon.

En ze willen weten wie dat is.

We hebben even wat navraag gedaan...

En een aantal dingen kwam steeds terug.

Teun.

TEUN

Mensen vinden u betrouwbaar,

rustig,

rots in de branding.

Ze staat voor anderen klaar.

DANA

Dat zijn dus de sterke kanten.

U kunt ze zien in deze grafiek

Maar...

TEUN

Ze vinden u ook geharnast.

Ze laat niet veel van zichzelf zien,

ze vinden u weinig bevlogen.

DANA

Dat zijn deze kolommen.

ANS

O...

DANA

Dus is het belangrijk er achter te komen

wat er zich achter die

misschien wat geharnaste buitenkant afspeelt.

Zodat we die naar buiten kunnen brengen.

ANS

Juist.

DANA

Dus daarom toch weer de vraag,
wat drijft u?

ANS

Nou...

het gaat voor mij dus heel simpel over gelijke kansen.

De ongelijkheid verkleinen.

Zorgen dat iedereen mee kan doen.

Meer kan ik er niet van maken.

DANA

Heeft u dat van huis uit meegekregen?

ANS

Ja.

DANA

Kunt u daar iets meer over vertellen?

ANS

Mijn vader was onderwijzer op een lagere school.

Hij was altijd heel begaan met de arbeiderskinderen

Als ze goed konden leren

probeerde hij de ouders te overtuigen

dat hun kinderen naar de HBS moesten.

En als dat niet lukte, was hij enorm gefrustreerd.

DANA

Verheffing.

ANS

Ja.

Op een keer werd hij heel kwaad,

ik zal het nooit vergeten.
Ik zat op diezelfde school.
Er was een meisje in de klas,
Stientje heette ze,
die zag er wat raar uit,
in een armoeilig viezig overgooiertje,
En ze rook ook.
Ze werd gepest.
Op een keer was ze op de grond gegooid,
En er stond zo'n kring om haar heen haar uit te jouwen.
En een beetje tegen haar te schoppen.
Ik deed eerst niet mee,
maar toen begonnen mijn vriendinnen,
'jij moet ook Ans,
jij moet ook'.
En toen gaf ik haar toch een schop.
Heel zachtjes,
maar mijn vader zag dat
en die werd zo kwaad.
Ik wilde uitleggen,
dat ik niet mee had willen doen,
maar ik kreeg er geen woord tussen.
Zo erg vond ik dat.

TEUN

Dus je bent nog steeds een meisje
dat de goedkeuring van haar vader wil.

ANS

Houdt toch op.
Dat is goedkoop.
Het gaat mij om wat hij toen zei.
'Nooit trappen naar beneden.
Nooit trappen naar mensen die het slechter hebben dan jij!'
Dat heb ik in mijn oren geknoopt.

Cor komt binnen.

ANS

Kunt u even buiten wachten?

We zitten in een bespreking.

Meneer...

Sorry, maar u kunt hier niet zomaar binnenlopen.

COR

U bent toch de wethouder van onderwijs en openbare ruimte?

ANS

Ja.

COR

Ik ben hier omdat mijn zoon wordt bedreigd.

Ik heb een zoon van dertien.

Ik had hem een gouden schakelketting gegeven,
vanwege wat hij voor me gedaan heeft.

Ik heb een rijkschool op de Antillen,
het kleinste eilandje.

Loopt als een tiet.

Je moet echt een blinde mongool zijn
om je rijbewijs daar niet te halen.

Maar goed, ik gaf hem die gouden ketting,
met een waarde van 850 gulden,
als dank voor klusjes.

En die jongen ging net naar de middelbare school
en toen is hij beroofd

door een groepje Marokkaans tuig.

Die hebben zijn gouden ketting afgepakt.

ANS

Dan kunt u het beste aangifte doen bij de politie.

COR

Hebben we gedaan.

We hebben aangifte gedaan

En twee van die jongens zijn ook opgepakt.
Maar nu zijn ze weer vrij
en nu willen ze hem terug pakken.
Dat Marokkaanse tuig wil Danny te grazen nemen.
En ze hebben hun neven erbij gehaald
en hun achterneven.
Het hele Rifgebergte zit achter hem aan.

ANS

Maar dan moet u nog steeds naar de politie.

COR

Daar is hij dus al geweest.
Maar Danny durft dus niet te getuigen.
Hij is bang voor die jongens.
En de politie kan dan niets doen.
Die kunnen pas weer iets doen,
als het raak is,
als ze Danny echt te grazen hebben genomen.
Dus wat moet er nu gebeuren?

ANS

Dat weet ik niet.

COR

Maar die jongen moet naar school.
Die moet veilig naar school kunnen.
Voor zover ik begrepen heb,
is dat een mensenrecht.

ANS

Ja, in principe ja...

COR

Dus ik vind,
hij moet worden beschermd.
Ik loop nu iedere dag met hem

heen en terug naar school.
Maar dat is geen doen,
voor mij niet,
voor hem niet.
Dus die jongen moet een bodyguard.

ANS
Sorry, maar die hebben wij niet.
Wij hebben geen bodyguards in de aanbidding.

COR
Die kun je huren.

ANS
Niet bij ons.

COR
Maar die jongen heeft niets gedaan.
Iemand moet dat Marokkaanse tuig toch een halt toeroepen.

ANS
Sorry, maar het helpt niet echt
om ze Marokkaans tuig te noemen.

COR
Maar dat is het.

ANS
Dat weet ik niet.
Ik hou er niet van om mensen tuig te noemen.
En dat ze Marokkaans zijn,
doet niet echt ter zake.

COR
Dat doet heel erg ter zake.
Het zijn Marokkanen en het is tuig.
Ik ben zelf tuig geweest,

dus ik weet waar ik het over heb.

ANS

Maar u moet oppassen dat u mensen niet stigmatiseert.

COR

Wat zegt u?

ANS

Discrimineert!

COR

Luister.

Er wordt een jongen van dertien bedreigd,
door een groep kutmarokkanen
met heel veel neven en achterneven.

Ik heb die jongens gesproken
en het probleem is
dat ze geen enkel respect hebben voor hun medemens.

Hun ouders hebben geen grip op hen.

Ze hebben maling aan school.

Ze hebben maling aan het wettig gezag.

Nu zijn ze dertien,

maar straks zijn ze zestien,

twintig,

vijfentwintig.

Wie houdt die losgeslagen zielen in de hand?

Wie maakt hen duidelijk dat dit gedrag niet wordt getolereerd?!

ANS

Ik begrijp dat dit heel vervelend is,

maar U bent echt aan het verkeerde adres.

Ik kan u niet helpen.

COR

Bij welk adres moet ik dan zijn?!

Wie kan dan wel iets voor mij doen?!

Ik ben al geweest bij het schoolbestuur,
bij de wijk coördinator,
bij een Marokkaanse koepel,
bij de moskee,
bij de politie,
bij het hoofd van de politie,
de bij rechtbank,
en allemaal kunnen ze niks voor mij doen,
behalve mij doorverwijzen.
Dus zeg het maar.
Bij wie moet ik zijn?!
Wie heb ik over het hoofd gezien?!
Want daar ga ik heel graag heen?!

ANS

Ik weet het niet!
Sorry.
Dat kan,
dat mensen het niet weten.

COR

Maar u bent wethouder.

ANS

Ook wethouders weten het soms niet.
Mijn hond heb ik laatst een spuitje moeten geven,
omdat ze niks meer voor hem konden doen.
Ik moest het domweg accepteren.

COR

Bedoelt u dat ik dit moet accepteren?
Dit gaat over een kind dat wordt bedreigd.

ANS

Ik zal erover nadenken, ja?!
Als u uw contactgegevens achterlaat,
dan hoort u van ons.

COR

Ik weet zeker dat ik niks van u ga horen.

ANS

Dat kunt u niet weten.

COR

Jawel.

ANS

Wilt u nu alstublieft mijn kamer verlaten?!

COR

Wacht maar tot Fortuyn aan de macht komt!

Wacht maar!

Cor gaat af.

ANS

Wat is dat toch.

Mensen denken dat alles altijd maar oplosbaar is.

RASHID

De burgers beschermen

is toch wel een kerntaak van de overheid.

ANS

Maar dan moet hij naar de politie!

Toch niet naar de wethouder van onderwijs!

RASHID

Hij is bij de politie geweest.

Deze man is ook een soort Stientje

ANS

Stientje?

RASHID

Dat meisje op dat schoolplein.

Deze man ligt ook onder.

Belangrijk om te benoemen, toch?

Voor ons als partij.

Zo'n man voelt zich dan misschien gehoord.

Want zo'n man is de weg kwijt.

Net als wij... zij...

Wij zijn ook de weg kwijt.

ANS

Wie zijn wij?

RASHID

Zo'n jongen die die Danny bedreigt,

die is het spoor volkomen bijster.

Die valt tussen twee culturen in.

En zijn vader en zijn moeder

zitten met hun handen in het haar.

Dat moet gezien worden.

En dat moet gezegd worden.

Pim benoemt dat tenminste.

ANS

Zeg je nou Pim?

RASHID

Ja, Pim ja.

Je kunt zeggen wat je wilt,

maar hij weet tenminste wat het betekent

als je moet vechten voor wie je bent.

Fuck!

ANS

Wat?

RASHID

Ik begrijp niet dat ik degene ben die dit aan de orde moet stellen?!

Ik sta hier verdomme mijn eigen groep aan te geven?!

Rashid af.

TEUN

Waar waren we?

DANA

Ja...

Waar het om gaat,

qua campagne,

we weten zo'n beetje waartegen we vechten,

maar wat zetten we daar tegenover?

Wat voor beeld, wat voor droom?

ANS

Voor mij gaat dat over een maatschappij

waar solidariteit is,

dwars door alle lagen van de bevolking heen.

DANA

Maar hoe kun je dat zó zeggen

dat het gloedvol is,

ook voor jezelf,

zodat er een glimlach verschijnt,

rond die mond van jou.

Een glimlach die honderdduizend kiezers betovert,

zodat ze allemaal denken,

die vrouw, daar wil ik bij horen.

ANS

Jongens, alsjeblieft zeg!

17.

Bij de voordeur. Rashid en Redouan

REDOUAN

Hé broertje.

RASHID

Sorry dat ik zo laat aanbel.

Is Yassir er ook?

REDOUAN

Hoezo?

RASHID

Ik hoorde dat hij problemen heeft.

REDOUAN

Waar hoorde je dat?

RASHID

Ik ving toevallig iets op,
op het stadhuis.

Ik hoorde

dat hij die jongen van die gouden ketting
opnieuw aan het bedreigen is.

REDOUAN

O... hebben ze je gestuurd?

Hebben je Hollandse meesters je op pad gestuurd?

Kun je promotie krijgen door je eigen neef...?

RASHID

Doe even normaal man.

Ik kom omdat ik mij zorgen maak.

REDOUAN

O... nou...

Dat is dan mooi te laat.
Yassir's oor is er bijna afgerukt.
Die vader van die Danny is een beest.

RASHID

Heb je aangifte gedaan?

REDOUAN

Aangifte? Ik ben toch geen watje?
Ik zou die man op zijn bek moeten slaan.

RASHID

Je bent geen watje als je aangifte doet.
Zo werken de zaken hier.

REDOUAN

Hou toch op,
met je mooie pak en je mooie praatjes.
Ik mag geen vinger naar mijn zoon uitsteken,
terwijl die Hollandse klootzak zijn gang mag gaan.
Zó werken de zaken hier.

RASHID

Maar klopt dat verhaal over Yassir?
Heeft hij die jongen echt bedreigd?

REDOUAN

Weet ik veel.
Het probleem met die jongen is dat hij niet luistert.
Dus wat moet ik doen?
Het enige wat ik nog kan bedenken
is hem geld geven.
Ik ga hem gewoon maar geld geven.
zodat hij niet gaat jatten,
of zo'n jongen gaat afpersen.

RASHID

Maar praat je ook met hem?

REDOUAN

Praten heeft geen zin, want hij luistert niet.

RASHID

Maar luister jij?

REDOUAN

Als hij iets fout doet, dan moet hij naar mij luisteren!

RASHID

Nu klink je precies als pa.

REDOUAN

Ik begrijp onze pa ook steeds beter.

RASHID

Die kon toch alleen maar slaan.

Als we gespijbeld hadden,
een tik.

Als we onvoldoendes had een tik.

REDOUAN

Wij hadden geen respect voor hem.

RASHID

Waar hadden we dan respect voor moeten hebben?

REDOUAN

Het was zwaar voor hem.

vijf kinderen,
een klotebaai in de haven.

RASHID

Het was ook zwaar voor ons.

Als wij gingen voetballen,
kwam onze pa niet kijken.
De vaders van die Hollandse jongetjes
kwamen allemaal.
Op de terugweg
legden ze een hand in de nek van hun zoontje.
Wij maakten ze belachelijk,
maar o wat waren wij jaloers.
Wat hadden wij graag liefde en aandacht
van die man gehad.

REDOUAN

Hij gaf dat wel, maar wij zagen dat niet.

RASHID

Hij heeft ons gedumpt in Marokko.

REDOUAN

Omdat hij bang was dat het anders slecht met ons af zou lopen.

RASHID

We zouden op vakantie gaan
Op de tweede dag ging hij er stiekem vandoor.
We hebben een jaar lang in de hel gezeten.

REDOUAN

Hij probeerde te doen wat goed voor ons was.

RASHID

Oja?

REDOUAN

Die man heeft honger geleden.
Die man heeft gras gegeten.
Die heeft een oorlog meegemaakt.
Wat wil je nou toch?

RASHID

Hij heeft mij proberen te wurgen.

Als jij er niet tussen was gesprongen
had ik dood kunnen zijn.

En voor wat?

Omdat ik niet mans genoeg was.

Omdat mijn loopje hem niet beviel.

Omdat ik te vrolijk rondhuppelde

REDOUAN

Hij probeerde te doen wat goed voor ons was.

RASHID

Hij heeft mij verstoten, broertje.

En o, wat was dat goed voor mij.

REDOUAN

Wat jij doet, dat kan niet.

Dat weet jij net zo goed als ik.

RASHID

Wat bedoel je?

REDOUAN

Waarom moet dat zo openlijk?

RASHID

Ik ga meedoen aan de verkiezingen,

wist je dat?

Ze zijn dolblij met mij.

als geslaagde goed geïntegreerde Marokkaan.

Ik ben hun trofee.

Zie je nou wel dat het kan,

zeggen ze dan,

er zijn geen echte problemen.

Maar ik ben één groot probleem,

Eén wandelende brok vertwijfeling en schaamte.

Omdat ik troost en liefde bij vreemden moet halen.

Stelletje klootzakken.

Ik mis jullie.

Ik mis mijn neven en nichten!

Ik mis mijn broer!

Rashid af.

18.

Arnold, Leny en een groep vrienden en bekenden. Arnold houdt een toespraakje.

ARNOLD

Beste mensen,

fijn dat jullie gekomen zijn.

Zoals ik al verteld heb,

ben ik in het bezit gekomen van een partijnaam.

Maar die naam,

daar hangt nog niks onder.

Het is een Leefbaar Partij

en als Leefbaar Partij

wil die partij ook Leefbaar zijn,

maar verder is het alleen nog maar een idee.

Ik heb al contact met de landelijke tak,

die zijn zeer enthousiast,

en ik heb al een motivatie geschreven,

maar het punt is,

een partij bestaat uit mensen,

en ik kan zelf eigenlijk niet meedoen,

vanwege de gezondheid,

en jullie zijn mensen die ik vertrouw.

Mijn vraag is dus,

wie gaat dit doen.

Wie gaat de kar trekken.

Zo'n partij moet regelmatig bij elkaar komen,

we hebben mensen nodig die de boel gaan leiden.

Ik heb een aantal functies hier op een rijtje gezet.

Dus als ik die voorlees en dan kun je zeggen als je interesse hebt.

En ik begin maar eens even met de eerste:

Wie wil de voorzitter zijn?

(stilte)

Voorzitter zijn lijkt heel belangrijk,

Je deinst er al gauw voor terug,

omdat je denkt

'dat is veel werk,

alles komt nu op mij terecht'

maar voorzitter zijn stelt in feite niet veel voor.
De boel voorzitten,
en voorbereiden,
stukken schrijven.
De taken kunnen eventueel gesplitst worden...
Dan krijg je een duo-voorzitterschap...
En ja, ik kan het zelf dus niet doen,
vanwege de gezondheid.
Anders zou ik het graag doen,
maar Leny en ik hebben hele heldere afspraken.

LENY

Hou nou toch op!
We hebben helemaal geen afspraken.

ARNOLD

Nou...

LENY

Jij zegt steeds dat je voorzichtig wil zijn
en dat vind ik verder prima,
maar je moet niet net doen
alsof ik degene ben die dat wil.

ARNOLD

Dat is dus Leny,
mijn vrouw.

LENY

Hij is nog steeds bang dat hij zomaar weer omvalt.
Maar misschien moet je daar maar eens mee ophouden
Misschien moet je gewoon maar eens weer vol aan de gang.
Wil er iemand nog een koekje?

ARNOLD

Ik ben niet bang voor een beroerte.
Ik dacht juist dat jij...

LENY

Je bent wel bang voor een beroerte.
Je bent totaal je zelfvertrouwen kwijt
Dat geeft verder niks,
maar schuif het niet op mij.

ARNOLD

Nou dat is dan duidelijk...
Zij is dus niet bang dat ik er dood bij neerval.
Ik af en toe wel,
dat geef ik dan maar even toe.
Zullen we dan maar doorgaan?
Waar waren we gebleven?

LENY

Wie de voorzitter wordt.

ARNOLD

Ja...

LENY

Dat moet jijzelf doen.
Dat is toch duidelijk!

ARNOLD

Goed.
Ik ga het doen.
Ik doe het verdomme.

LENY

Mooizo!

Applaus.

LENY

Mooi

En ik ga notuleren.

Anders is er straks weer heel veel gepraat,
maar niemand weet nog wat er gezegd is.

Goed.

Dan notuleer ik nu
dat Arnold Jörgensen met algemene stemmen
verkozen is tot voorzitter van Leefbaar Rotterdam.

ARNOLD

Sodeju.

Er moet nog even gestemd worden.

LENY

Nee, want er is maar één kandidaat.

ARNOLD

Daar zit wat in.

Goed, de penningmeester.

Wie wil de penningmeester zijn?

LENY

Wacht,

wacht even.

Er is een mail binnengekomen,

voor jou,

van Pim Fortuyn.

“Beste Arnold, hartelijk dank voor jouw brief...”

Heb jij hem geschreven?

ARNOLD

Ja.

LENY

“Ik wil alle mogelijke steun geven aan Leefbaar Rotterdam. Maak me maar lid en
stuur de rekening. Je kunt me op jouw lijst plaatsen voor de gemeenteraad als je dat
nuttig vindt en ook ben ik bereid tijdens de campagne voor je op te treden. Enfin, zie

maar, handel naar bevind van zaken en ik hoor nog van jou, groeten, Pim Fortuyn.
N.B. Je kunt dit alles ook aan de pers meedelen als dat stemmen trekt.

ARNOLD

At your service!

19.

De snackbar. Colette is zich aan het klaar maken om te vertrekken. Cor komt binnen in een keurig pak.

COR

En?

COLETTE

Man, waar bleef je nou?

COR

Hoe zie ik eruit zo?

Zie ik er zo uit als een verantwoordelijke vader?

COLETTE

...

COR

Wat is er?

COLETTE

Niks.

COR

Jawel.

COLETTE

Ik heb gedroomd over jou.

En je kwam er niet zo goed vanaf,
als je het weten wilt.

COR

O.

Wat heb je gedroomd dan?

COLETTE

Het begon met Danny.

Ik hoorde hem roepen,
hij was in nood.
En wij waren in een flat.
Ik liep over de galerij,
samen met jou.
Mensen kwamen naar buiten
en keken ons aan,
versperden ons de weg,
we kwamen er bijna niet doorheen.
Toen was ik in het trappenhuis,
Ik ging naar beneden
en ik kreeg het heel benauwd,
ik riep jou
maar jij was verdwenen,
jij was boven gebleven
om een pilsje te drinken.

COR

Zal ik wel dorst hebben gehad.

COLETTE

Ik ging toch door naar beneden,
In mijn eentje
Ik kwam in de fietsenkelder...
en daar zat een klein kind,
alleen
met de rug naar mij toe,
te huilen.
En en ... ik riep je weer.
Maar je kwam niet.

COR

O.

COLETTE

Ik begreep niet waar je bleef.
Waar was je?

COR

Dat weet ik niet.

Het was jouw droom, hè.

COLETTE

Ja, maar ik vond dat zo egoïstisch.

COR

Ja, maar je kunt mij niet de schuld geven
van wat ik doe in jouw droom.

COLETTE

Danny en ik hebben je steun nodig, ja?

Je moet achter ons staan.

COR

Maar ik sta achter jullie!

Cor geeft Colette een opnamebandje.

COLETTE

Wat is dit?

COR

Dat zijn de gesprekken
met alle instanties waar ik geweest ben.

Je hoort dus hoe ik word behandeld.

Keer op keer.

Afhouden en doorverwijzen.

En ik die rustig blijf.

Bijna geen stemverheffing,
steeds de feiten.

Anderhalf uur op tape.

Je moet het maar eens even rustig beluisteren.

Dan kun je horen wat jouw aanpak heeft opgeleverd.

En hoe verstandig en rustig ik mij heb gedragen.

COLETTE

Er is niets uitgekomen? .

COR

Nee, dat is het hele schandalige.

Niemand wil een poot uitsteken.

Die school vast ook niet.

Wat zeiden ze?

COLETTE

Dat ze willen praten.

COR

Dat weet ik, maar waarover?

COLETTE

Dat dit niet goed is voor Danny.

COR

Het is zeker niet goed voor Danny.

COLETTE

Ook in de klas niet.

Ze willen wat mogelijkheden met ons doornemen.

COR

Wat voor mogelijkheden?

COLETTE

Dat weet ik toch niet?!

Daarvoor gaan we op gesprek.

COR

Het zal wel één slappe hap zijn.

Wedden dat ze hem op weerbaarheidstraining willen doen?

Arnold komt binnen.

ARNOLD

Godzijdank!

Cor!

Moet je horen!

Over anderhalf uur hebben we een persconferentie!

Van Leefbaar Rotterdam.

We gaan onze nieuwe lijsttrekker presenteren.

En raad eens wie dat wordt?

Pim!

COR

Pim?

ARNOLD

Het wordt een enorme klapper.

En nou hebben we alles georganiseerd,
maar er is geen beveiliging.

Ik dacht dat Leefbaar Nederland
dat zou regelen,
maar dat is niet zo.

En het is link.

Gisteren is een man het ziekenhuis ingeslagen,
omdat hij kaal was
en op Fortuyn leek

Pim moet worden beschermd.

Dus ik dacht

twee sterke kerels.

Ik dacht Jan en jij,

omdat jij bokser bent geweest.

COR

Dat is lang geleden.

ARNOLD

Maar toch.

COR

Ik moet naar de school van Danny.

ARNOLD

Kan je dat niet verzetten?

COLETTE

Nee, dat kan niet worden verzet.

ARNOLD

Maar ik weet niet wie ik anders moet vragen.

COLETTE

Kun je het zelf niet doen?

ARNOLD

Nee.

Ik ben de voorzitter.

Ik moet een inleiding houden.

Dit gaat om de toekomst van de stad.

Als Pim ons aan de overwinning helpt,
dan komt het met Danny ook goed.

COLETTE

Oja, denk je dat?

ARNOLD

Ja, als Pim aan de macht komt,

dan komt het goed met alle Dannies.

Dan gaan we de boel echt aanpakken.

COR

Col... misschien beter als je toch alleen gaat.

En dat je het even aan ze uitlegt.

Wat denk je?

Col loopt weg.

COR

Col!

Godverdomme!

Wat is dat toch?!

Ik word gek van dat wijf!

Knettergek.

Ik heb er zoveel gehad, hè.

En ik liet ze ook allemaal weer vallen,

maar zij...

Vanwege haar ga ik al jaren bijna niet meer vreemd.

En je weet hoe ik ben.

Voor mij is neuken geen vraag

maar een gegeven.

ARNOLD

Je hebt haar enorm geholpen.

COR

Ik doe alles voor haar.

Alles.

ARNOLD

Je moet ook aan jezelf denken.

Je moet ook je grenzen trekken.

Anders ga je er aan onderdoor.

COR

Ja. Laten we maar gaan.

Ze gaan af.

20.

Radio. Fortuyn houdt een speech als kersverse lijsttrekker van Leefbaar Rotterdam.

Ans luistert, terwijl haar man Kees haar aan het tekenen is.

ANS

Vindt jij mij star?

Iedereen noemt mij steeds maar star en stug.

Vind jij dat ook?

KEES

God, wat moet ik zeggen...

ANS

Moet je erover nadenken?

KEES

Nee, ik vind jou niet star.

Maar wel koppig.

Ik heb jou ook wel eens gezegd

dat het soms moeilijk is om contact met jou te krijgen.

Destijds toen we in crisis waren...

ANS

Toen jij een ander had.

KEES

Ja. Toen heb ik dat gezegd, toch?

ANS

Maar de vraag is dan,

hoort die koppigheid, die starheid bij mij?

Is dat een eigenschap van de echte, authentieke Ans?

Of zit daar iets anders achter?

KEES

Als daar niets anders achter zou zitten.

was ik nu niet meer bij je.

ANS

Je houdt niet zo van die koppige buitenkant.

KEES

Soms wel, soms niet.

ANS

En wat vindt je van mijn glimlach?

KEES

Die vind ik wel geinig.

ANS

Maar is dat een glimlach

waarmee ik de harten van honderdduizend kiezers kan stelen?

KEES

Misschien, als de mensen goed kijken.

ANS

Maar dat doen ze niet.

KEES

Nee.

ANS

Ik moet het op gaan nemen tegen Fortuyn.

Hij is nu ook lijsttrekker in Rotterdam.

KEES

Godsallermachtig.

ANS

Ja zegt dat wel.

PAUZE

21.

Ans met Rashid en het PR team.

DANA

Ik hoorde dat je van plan bent het eerste debat af te zeggen.

Waarom in godsnaam?

RASHID

Ze heeft er geen zin in.

DANA

Hoezo geen zin?

ANS

Het is helemaal verkeerd opgepikt door de media.

Ik wil helemaal niets afzeggen.

RASHID

Moet je horen, wat ze schrijven:

“Geen debat met Pimmetje? Doe niet zo uit de hoogte Ans!

Hoe wil je een verkiezingsstrijd ingaan zonder met de concurrent in debat te gaan.

Voelt Ans zich te verheven om met de favoriet

van honderdduizenden Nederlanders in discussie te gaan?

Of ziet er tegenop om met zo'n gewiekste debater de strijd aan te gaan?”

DANA

Oei. Dat is niet te best.

ANS

Maar ik heb dus nog niets afgezegd.

Ik heb alleen maar gesteld

dat er een fundamenteel niveau van fatsoen

aanwezig moet zijn voor je met een partij in discussie gaat.

Bovendien hebben ze niet eens een serieus programma,

dus waar moet je het over hebben?

DANA

Dat kun je vinden Ans,
Maar dit is niet handig.

ANS

Ik ga het doen.
Maak je geen zorgen.
Ans zal braaf zijn.
Ans zal doen wat er gedaan moet worden.

.

DANA

Gelukkig dan maar.
Nooit weglopen voor de tegenstander.

ANS

Dat doe ik dus niet.
Ik loop niet weg.

DANA

Want dit is de tegenstander waar je alleen maar van kunt dromen.
De tegenstander die jou helpt om je te profileren.

TEUN

Je bent een geluksvogel, Ans

ANS

Nounounou.

DANA

Goed.
Laten we dan maar snel aan de gang gaan.
Rashid, jij neemt Pim voor zijn rekening.
Teun, wil jij de gespreksleider zijn?

TEUN

Zeker.
Is iedereen er klaar voor?

ANS

Ja, kom maar op.

TEUN

Goed. Daar gaan we.

Welkom, meneer Fortuyn en mevrouw Lindeboom.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen,

Meneer Fortuyn wil de monocultuur

van alleen maar Marokkaanse en Turkse wijken openbreken.

Desnoods met dwang.

Wat vindt u daarvan?

ANS

Dat vind ik idioot.

Het is één van de grondrechten van mensen

om zelf te mogen bepalen waar ze wonen.

Daar kun je niet zomaar aan tornen.

Ik denk ook niet dat het rechtmatig is.

RASHID/PIM

Natuurlijk gaan we eerst bekijken

hoe we het zonder dwang kunnen regelen.

Hoe we mensen kunnen verleiden

om uit zichzelf naar een andere wijk te verkassen.

Maar als dat niet lukt ja, dan desnoods met dwang.

ANS

Maar dat mag dus niet.

TEUN

Weet u dat zeker?

RASHID

Wij willen dat onderzoeken.

En dat doen wij omdat we het probleem van de gettovorming

heel serieus nemen.

ANS

En ze dan maar deporteren.

RASHID

Hou toch op mevrouw.

Dit komt allemaal voort uit het feit dat de PvdA
de problemen jarenlang heeft laten verslonzen.

De PvdA heeft de mensen gestimuleerd
zich op te sluiten in hun eigen etnische clubjes.

En dat gaat dus niet meer.

Integratie moet nu echt gaan plaatsvinden.

ANS

Maar we hebben het hier over grondrechten.

RASHID

Dat zullen we door juristen laten onderzoeken.

ANS

Het lijkt mij beter om dat van tevoren te doen,

Voor u de mensen schrik aanjaagt met allerlei wilde plannen.

RASHID

Het is niet wild, het is noodzakelijk.

Onder het bewind van de PvdA
is Rotterdam alle foute lijstjes aan gaan voeren.

Rotterdam is de moordstad van Nederland.

En het aandeel in de misdaad
van met name Antillianen en Marokkanen
is schrikbarend.

ANS

Zij zijn heus niet de enigen, hoor.

DANA

Dat is niet sterk Ans.

RASHID

Natuurlijk zijn zij niet de enigen.

Maar de PvdA heeft het laten gebeuren.

ANS

Hou toch op.

DANA

Je moet er iets tegenover stellen.

TEUN

U bent het daar niet mee eens?

ANS

Nee, natuurlijk niet.

En daar gaat het ook niet om.

U zet met uw opmerkingen hele bevolkingsgroepen weg.

RASHID

Ik zet niemand weg.

ANS

U zet ze weg als misdadigers.

Bovendien heeft u gezegd dat de Islam een achterlijk geloof is.

RASHID

Ik vind het achterlijk in de zin van achterlopend.

ANS

Nou, achterlijk betekent echt wel iets anders.

RASHID

De islam behandelt vrouwen als tweederangs wezens,
homo's zijn varkens.

De jeugd moet blind gehoorzamen aan de ouderen.

En iedereen moet blind gehoorzamen aan Allah.

En dat mevrouw Lindeboom,
staat op gespannen voet
met een moderne democratische samenleving,
waarin het individu centraal staat.

ANS

Maar luister nou...

DANA

Nu moet je doorpakken, Ans.

RASHID

Ik vind dat we dat moeten benoemen.

Zonder softheid.

U kunt het overigens nalezen in één van mijn boekjes.

ANS

De christenen vonden dat vroeger ook, hè.

Dat zijn lange processen.

En je kunt niet alles over één kam scheren.

De meeste moslims zijn gematigd.

RASHID

Hou toch op.

Het probleem is dat u en uw partijleden
schijnheilig zijn.

ANS

Hoezo?!

DANA

Niet doen.

RASHID

U bent het ook faliekant oneens met de ideeën van de Islam,
maar u spreekt dat niet uit.

DANA

Nu word je meegetrokken in zijn frame.

TEUN

Heeft meneer Fortuyn hier een punt?

ANS

Nee, natuurlijk niet.

TEUN

En waarom spreekt u zich eigenlijk niet uit?

ANS

Ik vind dat niet zo nodig.

RASHID

Dat kan ik zo zeggen.

Omdat de ellende zich afspeelt op veilige afstand.

Dus kan zij lekker pronken met haar tolerantie,
ze meewarig behandelen als wat sneue gevallen.

En ze moeten vooral sneu blijven,
want dat kunt u zich superieur blijven voelen.

ANS

Kom op zeg.

RASHID

U bent neerbuigend.

ANS

Nou, ik vat dit maar even op als iets wat eruit moest.

Ik hoop dat het je oplucht Rashid...

Neerbuigend...

Hoe kom je daar nou bij?

Ik ben niet neerbuigend.

DANA

Blijven argumenteren.

ANS

Ik wil alleen maar gastvrij zijn.

En niet al te snel klaar staan met mijn oordeel.

Tolerantie.

RASHID

Maar wat als zij niet tolerant zijn.

Aan welke kant staat u dan?

U bent blind en star.

En daarom gaat u verliezen.

ANS

Ik vind het wel even genoeg, Rashid.

Je mag weer gewoon 'je' zeggen, want ik stop dit debat.

Ik heb hier geen zin in.

RASHID

Dit is oefenen.

ANS

Dit is niet oefenen.

Rashid is zich aan het uitleven
op de blinde starre arrogante Ans
die zo stom is geweest
zich ooit over hem te ontfermen.

DANA

Ik begrijp dat dit moeilijk is,
maar ik denk dat dit wel aardig in de richting komt
van wat je kunt verwachten.

ANS

Fijn dan.

DANA

Rustig maar even.

Wat mij opvalt is dat je nogal defensief bent.

Hij valt aan en jij reageert.

Een beetje verongelijkt,
hoe moet ik dat zeggen...

TEUN

Als een mokkend kind.

ANS

Maar ik voel me dus ook aangevallen.

Fortuyn valt alles aan wat mij aan mijn hart gaat.

En dit is dus de authentieke Ans!

Dit!

DANA

Ja.

Maar af en toe zou je toch een andere kleur willen zien.

ANS

Wat dan?

Die stomme glimlach van jou?!

Sorry, maar ik heb hier geen zin in.

Ik ben hier te oud voor.

RASHID

Wat bedoel je nou?

ANS

Ik kap ermee.

Jullie kunnen gaan.

Ik heb jullie niet meer nodig.

DANA

Wat?

ANS

Je hebt het goed gehoord.

Ga maar een andere politicus stroomlijnen.

DANA

Oke.

Wat je wilt.

Maar je gaat het niet redden zo.

In deze tijd redt niemand het
zonder een team van deskundige adviseurs.

Dana en Teun af.

RASHID

Dit is niet verstandig Ans.

ANS

Even niet Rashid.

RASHID

Maar ik vind dat je dit niet....

ANS

Wil je alsjeblieft even je mond houden?

22.

Arnold oefent een toespraak, gebaseerd op het verkiezingsprogramma. Leny zit achter haar laptop.

ARNOLD

Leefbaar Rotterdam is een nieuwe partij die het ingeslapen en zelfgenoegzame regentendom wil wakker schudden! Leefbaar Rotterdam wil de stad terug geven aan de Rotterdammers door hen nauw te betrekken bij het bestuur van de stad. Wij willen dat de gemeenteraad weer wordt bevolkt door normale mensen in plaats van de vergadernijlpaarden die er nu de dienst uitmaken.

Dit zijn onze punten:

- Keihard handhaven van de wet, want zachte heelmeesters maken stinkende wonden
- Meer beschermingscamera's en cameratoezicht op openbare plaatsen zoals metrostations.
- Gelijke monniken, gelijke kappen. Geen voorkeursbehandeling voor bepaalde groepen.

LENY

Er zijn weer dreigmails.

ARNOLD

Wat?

LENY

Dreigmails.

"We komen je binnenkort wel tegen, vuile racist."

"Fascist!"

'Ben je soms ook zo'n kankerhomo.'

"Ik werk voor de Mossad en ik kom binnenkort Fortuyn vermoorden."

"We weten waar je woont, vuile nazi!"

ARNOLD

Dat is toch niet normaal.

Wie zijn hier de nazi's?!

LENY

Ik vind het eng worden.

Jij niet?

ARNOLD

Ik ben geen racist!

Wat heb ik nou helemaal gezegd?!

LENY

Dat weet ik niet.

Maar zij nemen het in elk geval hoog op.

ARNOLD

Ja, dat blijkt

LENY

Je moet je wel afvragen of dit het je waard is.

ARNOLD

Jij vond toch ook dat ik dit moest doen.

LENY

Ja, dat vond ik ja.

Omdat ik de kerel die ik van vroeger kende.

wel weer eens terug wou zien.

ARNOLD

Nou dan.

LENY

Maar als die kerel bedreigd wordt,

dan is het misschien wel genoeg zo.

ARNOLD

Ik kan niet meer terug.

Fortuyn zit tot over zijn oren in het landelijke gebeuren.

Ik moet het hier doen.

Ik kan daar niet voor weglopen.

LENY

Maar je deed alsóf je een partij ging oprichten.

Alsof.

ARNOLD

Ik laat me niet bedreigen.

Ik laat me niet de mond snoeren.

LENY

Ik zeg ook niet dat je je de mond moet laten snoeren.

Ik vraag me alleen af of het het waard is.

Er is ook niets mis met een bliksemafleider.

ARNOLD (*gaat door met voorlezen*)

- Onze waarden en normen dienen door alle ingezetenen te worden gerespecteerd!

LENY

Je bent 's nachts ook weer aan het knarsetanden...

ARNOLD

- Fraude met uitkeringen dient met harde hand te worden bestreden!

LENY

Het duurt vast niet lang meer, dan zijn we opa en oma.

ARNOLD

- Om de overlast van stadsduiven te bestrijden, zetten we slechtvalken in. Dood aan de vliegende ratten!

LENY

Dat laatste punt vind ik niet zo sterk.

ARNOLD

Luister.

Als jij die kerel van vroeger terug wilt,

dan moet je me steunen.
Want ik ga nu echt doorbeuken.
Ik hoop dat Hiddema nog leeft.

LENY
Hiddema?

ARNOLD
Vannacht moest ik ineens weer aan hem denken
'Ah, daar hebben we onze debiel weer.'
Hele klas lachen.
Dat zeg je toch niet.
Ik had dyslexie.

LENY
Ik vind het nog veel ongelofelijker
dat je vader daar aan mee deed.

23.

's avonds laat. Colette maakt aanstalten om naar bed te gaan. Cor op.

COLETTE

Wat kom jij hier doen?

COR

Ik kan je niet bereiken.

Je heb je eindeloos proberen te bellen.

Wat is er aan de hand?

COLETTE

Ik weet niet of je het doorhebt,
maar het is twaalf uur 's nachts.

COR

Ja, maar ik wil weten hoe het is gegaan
op de school van Danny.

Ik heb die avond hier ook al aan de deur staan rammelen.

Had je me niet gehoord?

COLETTE

Jawel,
maar toen was het twee uur nachts.

COR

Ik kon niet eerder weg.

Heb je het gezien?

Bij TV Rijnmond?

Die Pim veegt ze echt aan de kant,
als het hem niet bevalt.

Die is nog wel even wat erger dan ik.

Zegt gewoon tegen zo'n journaliste,

u bent een etter,

tegen die Boukje,

u bent een etter

Ik bepaal vandaag wat er gebeurt.

Het is mijn feestje.
En dan staat hij zomaar op
en dan loopt hij weg.
Pats boem.
Iedereen verbijsterd.
Maar goed,
hoe is het gegaan?
Wat hebben ze gezegd?

COLETTE

Dan had je mee moeten gaan.

COR

Ja.
Maar dat heb ik niet gedaan.

COLETTE

Nee.

COR

Dus kun je het misschien vertellen?

COLETTE

Ik moet morgen weer vroeg beginnen.
Ik ben bekaf, eerlijk gezegd.

COR

Wat zeiden ze?

COLETTE

Wat ze zeiden?
Ze zeiden
dat je niet alles in de hand heb.
Sommige dingen kun je niet tegenhouden.
De wind kun je niet vangen met je handen.
Tegen de storm is het zwaar roeien.
En als ...

COR

Als de olie koud is,
kun je moeilijk frituren.

COLETTE

Ja.

COR

Wat zeiden ze?

COLETTE

Soms moet je je eigenwijze kop
even heel diep buigen,
daar komt het op neer.
Al je trots wegslikken
omdat het de werkelijkheid is ...

COR

Wat is de werkelijkheid?

COLETTE

Als ik het zeg,
ga je boos worden.

COR

Nietwaar.

COLETTE

Welwaar.
Je moet beloven dat je niet boos wordt.

COR

Goed.

COLETTE

Ze kunnen niks doen.

Danny kan niet dag en nacht worden beschermd.
En dit is niet goed voor hem.
Die jongen moet altijd over zijn schouder kijken.

COR
Maar maar...

COLETTE
Dus beste Cor,
Danny moet van school.

COR
Nee.

COLETTE
Jawel.
Hij gaat naar een andere school.
In een andere stad.
Hallelujah!
Ga maar dingen kapot gooien!
Stomme klootzak!
Als het je niet bevalt,
had je er bij moeten zijn!
Maar dat was je niet!
Je was er niet bij!
Dus heb ik maar eens even beslist!

COR
Jij hebt ingestemd.

COLETTE
Ja, ik heb ingestemd.

COR
En je dacht niet
'ik moet dat even met de vader overleggen'.

COLETTE

Nee, dat dacht ik niet,
Want die vader vond andere dingen belangrijker.

COR

Ik deed dat ook voor hem
Ik deed dat ook voor Danny.

COLETTE

Als je er niet bij bent,
dan ben je er niet bij.

COR

Maar ik stem niet in.
Ik stem daar niet mee in.

COLETTE

Ik ga naar bed.

COR

Ik trek mijn grens.
Ik trek hier mijn grens.
Want dit klopt niet,
dat het slachtoffer betaalt.

COLETTE

Maar zo is het Cor.
Zo is het altijd.
Het slachtoffer betaalt altijd.

COR

Nietwaar!

Colette af.

Cor een tijdje alleen.

COR

Co!

COLETTE

Ben je nog niet weg?

COR

Ik ga de komende tijd stoppen met werken.

Ik ga Fortuyn bewaken.

En ik ga me helemaal inzetten voor de campagne.

Ik sta dus op kieslijst als je het weten wil.

COLETTE

Oja? Op welke plek?

COR

De 23-ste.

COLETTE

Grapjas.

COR

Ze hebben me laag gezet,

omdat ik een strafblad heb,

maar dat maakt niet uit,

want ik heb invloed.

Als er iets gaat veranderen,

dan moet het uit de politiek komen.

Ik ga Danny helpen via de politiek.

COLETTE

Dat gaat je nooit lukken.

COR

Dat gaat mij wel lukken.

Danny kan ik de komende tijd

niet brengen.

Ik ga het aan die jongens vragen,
Mark en Dennis.
Ik ga ze betalen.
Ik ga ze inhuren als bodyguard.
Dan weet je dat.
Dus wacht nog even met die school.

COLETTE
Ik ga slapen.

COR
Heb je me gehoord?

COLETTE
Welterusten.

Colette af.

24.

Ans probeert vergeefs te bellen. Uit haar mobiel komen continu piepjes.

GESPREK VOOR DE RADIO

Vandaag is er in Rotterdam opnieuw een lijsttrekkersdebat geweest?

Wat was uw indruk? Was er een duidelijke winnaar?

COMMENTATOR

Dat kun je wel zeggen. Het was voor Fortuyn een vrij futloze thuiswedstrijd. Je kreeg de indruk van twee onderuitgezakte tutten tegenover een hele energieke man. En ik zat toch ook te denken, kom op Ans, had je niet een wat fleuriger jurkje aan kunnen trekken?

ANS

Klootzak!

Ans probeert opnieuw te bellen. Rashid komt binnen.

ANS

Moet je horen

(leest voor vanaf haar mobiel)

“Vuile kankerhoer.”

“Je bent zelf een watje. Zullen we jou eens even platneuken?”

“Marokkanenhoer!”

RASHID

Niet lezen.

ANS

Maar ik kan niet meer bellen.

Ik kom er gewoon niet doorheen.

Ik kan mijn eigen man niet bereiken,

omdat er doorlopend sms-jes binnenstromen

RASHID

De mail stroomt ook vol.

Ik ben al een kwartier aan het weggooien.
Of wil je ze lezen?

ANS

Nee,
alsjeblieft niet.

RASHID

Je had dat niet moeten zeggen.

ANS

Wat niet.

RASHID

Dat Fortuyn een watje is
als hij niet meer de straat op durft.

ANS

Maar ik krijg toch ook bedreigingen.

RASHID

Misschien zijn die van hem wel erger.

ANS

Hoe vond je het verder?

RASHID

Je keek hem niet aan.

ANS

Dat was omdat de gespreksleider aan de andere kant zat.

RASHID

Het zag eruit of je hem zo verschrikkelijk vond
dat je hem geen blik waardig keurde.

ANS

Rashid.

Het is niet te doen met die man.

Het is allemaal spel voor hem.

Alles is spel.

Terwijl het dus over mensen gaat.

Hoe ga je met elkaar om?

Maar dat interesseert hem niet.

Als hij maar kan scoren.

RASHID

Je had het team niet weg moeten sturen

Zij hadden je kunnen helpen om daarmee om te gaan

ANS

Maar iemand die doodleuk beweert

dat artikel 1 uit de Grondwet moet worden geschrapt.

Het anti-discriminatieartikel.

RASHID

Ik vind het lastig Ans,

echt heel lastig om toe te moeten kijken

hoe we op een nederlaag afstevenen.

ANS

O, is het al zeker wat jou betreft?

RASHID

De cijfers zien er niet goed uit.

Ik heb vandaag Den Haag gebeld.

Gevraagd of ze nog een keer

een blik prominenten deze kant op kunnen sturen,

maar ze waren heel afhoudend.

Ze trekken hun handen van ons af.

ANS

O... mooie boel dan.

RASHID

Ja.

ANS

Maar wij moeten door.

Als jij nu al over nederlagen begint,

dan kunnen we er net zo goed meteen mee stoppen!

RASHID

Dat weet ik.

ANS

Nou dan!

RASHID

Maar als jij straks verliest,

dan gaat het ook om mijn baan!

25.

Bij Cor. Colette op, samen met Danny.

COLETTE

Toe maar Dan.

DANNY

Mama en ik hebben een nieuwe school gevonden.

Een hele mooi school.

In Delft.

Geeft een brochure.

COR

Hoezo Delft?

DANNY

We hebben alleen jouw handtekening nodig.

COLETTE

Om hem in te kunnen schrijven.

COR

En wat is er mis met de school waar hij nu zit?

COLETTE

Kom op, dat weet je.

COR

Maar los van wat ik weet.

Het is op zich toch een prima school?!

COLETTE

Luister.

Marc en Dennis hebben enorm op lopen scheppen
over hun nieuwe baantje.

Iedereen op school weet het nu,

iedereen praat over hem.
Die jongen heeft een nieuw begin nodig.

DANNY

Ik wil daar weg.
Ik wil naar een andere school.
En mama wil het ook.

COR

Dat weet ik ja.

DANNY

Dat is dus twee tegen één.
Dat heet democratie.

COR

Ik vind dat geen democratie.
Ik vind dat afpersing
Er is ook nog zoiets als principes.
En één van die principes is
nooit wijken voor geweld.

DANNY

Wat heb ik daaraan?

COR

Luister.
Jullie moeten wachten.
Want ik ben ook bezig,
voor jou.
En ik ga dit goedmaken.
Want ik ben nu een professionele bodyguard,
bij een politicus,
bij Fortuyn.
En die man wordt bedreigd,
niet zo'n beetje,
zoals jij,

maar heel heel erg.
Hij is niet bang,
hij haalt zijn schouders er over op,
meestal...

COLETTE

Maar hij is geen kind.

COR

Dat weet ik.

Laat mij uitpraten.

COLETTE

Maar wat wil je nou zeggen, dan?

COR

Laatst,
middenin de nacht,
komt hij zijn slaapkamer uit,
in kimono,
“ik doe het niet, ik kan het niet”,
helemaal over de rooie.
Hij stort zich op de bank,
staart voor zich uit,
bloeddoorlopen ogen,
trillende neusvleugels
De hondjes keffend om hem heen,
totaal verzenuwd,
want die voelen dat.
Dus ik ga bij hem zitten,
klop hem op zijn knie
en ik vertel over ons,
ons leven.
Eerst over de snackbar,
toen er twaalf keer was ingebroken
en niemand iets kon doen.
En dat ik ze toen heb opgewacht,

met een pistool,
en dat ik die klootzak door zijn knie heb geschoten.
En de bak in moest.
De bak in.
En dat je moeder toen is weggelopen.
Die heeft mij toen niet gesteund.
En Pim zegt
'In andere landen zou je een medaille krijgen'.
Dat zegt hij.

COLETTE

Nou, applaus.

DANNY

Wat heeft dat ermee te maken?!

COR

Alles!

Laat mij uitpraten!

Want ik vertel hem ook over jou,
over de schakelketting
en dat je geen bodyguard kan krijgen

En weet je wat hij zegt?

En nou moet je heel goed luisteren.

Hij zegt,

Goed,

ik ga door,

ik ga door voor jouw zoon.

Wat vind je daarvan?

Die man,

die het hele land gaat redden,
doet het voor jón.

COLETTE

Hou nou toch op.

COR

O, je moeder gelooft het niet.

COLETTE

Nee, natuurlijk niet.

DANNY

Ik geloof het ook niet.

Wat doet hij dan voor mij?

COR

Hij gaat zorgen dat jij weer veilig naar school kan.

COLETTE

Maar wanneer dan?

Heeft hij er ook bij gezegd wanneer?!

DANNY

Maar ik wil niet meer naar deze school.

Ik wil naar een andere school.

COR

Dat gaat dus niet gebeuren.

Iedereen is bezig voor jou.

Dus wat moet ik doen?

Moet ik dan zeggen,

Pim, jij doet je best voor Danny,

jij gaat door de hel voor hem,

maar dat hoeft niet meer,

want Danny is te schijterig?

Het is nog een paar dagen tot de verkiezingen!

Wacht nog even!

COLETTE

Danny is niet te schijterig.

Het enige probleem is

dat zijn pa aan het dazen is.

Wat denk je nou eigenlijk?
Denk je dat die Pim kan toveren?
Misschien, wie weet,
kan hij over een maand of wat
voor Danny een bodyguard regelen,
dat zou al een wonder zijn.
Maar welke jongen wil er leven
met een bodyguard?!
Dat is toch geen oplossing?!

COR
Het gaat niet om een bodyguard!

DANNY
Ik wil een naar een andere school.
En jij moet je handtekening zetten.

COR
Ik moet niks.

DANNY
Dictator.

COR
Dat neem je terug.

COLETTE
Laat maar Dan.

DANNY
Hitler.

COLETTE
Je vader is te druk met de wereld redden.
We verzinnen wel iets anders.

Ze lopen weg.

COR

Als jij dit toch doorzet,
buiten mij om,
dan is het oorlog.

COLETTE

En wat wou je dan doen?

COR

Dan zet ik je op straat.
Dan mag je terug naar waar je vandaan komt.
Die snackbar is nog altijd van mij.

COLETTE

Dat is dan duidelijk.

COR

Jij bent degene die mij het mes op de keel zet.
Steeds maar weer.
Maar ik ben er klaar mee.

COLETTE

Gek dat het me toch niet verbaast.
Wist je al dat we in de snackkoerier staan?
Als één van de tien beste fritesbakkers van Nederland.

Danny en Colette af.

COR

Jullie krijgen niet je zin!
Jullie krijgen niet je zin!!

Cor gooit iets kapot. Koelt zijn woede.

26.

In het stadhuis waar de mensen van Leefbaar Rotterdam zich verzameld hebben. Lawaai, gejoel. Hoempapamuziek. Ans kijkt versteend toe. Een journalist op.

JOURNALIST

Wat we hier zien is sensationeel! Een politieke aardverschuiving zonder weerga!

Verbijstering alom! *(tot Ans)* Kunt u even opzij? *Hij schuift Ans opzij.*

Ook de mensen hier, ook de mensen van Leefbaar kunnen het nog nauwelijks bevatten! De opkomstcijfers... O... ik krijg te horen dat ik niet verstaanbaar ben. Ik kom niet uit boven het gejoel. We gaan terug naar de studio!

Leny en Arnold op. Arnold kan het allemaal niet geloven.

ARNOLD

Lees het nog eens voor?

LENY *(leest voor)*

De opkomst is 5 % hoger dan in 1998.

ARNOLD

5%...

LENY

Ruim 248.000 Rotterdammers zijn naar de stembus gegaan, en meer dan 86.000 hebben op Leefbaar gestemd.

ARNOLD

86.000...

LENY

Dat is meer dan een derde van de stemmen.

ARNOLD

Een derde!

LENY

Dat zijn zeventien zetels van de vijfenveertig.

ARNOLD

Zeventien... godsallemachtig.

LENY

De VVD is gehalveerd en heeft vijf zetels verloren.

De PVDA heeft 4 zetels verloren...

Alle partijen hebben verloren behalve Leefbaar.

Jullie gaan de stad besturen.

Jij bent de baas nu.

ARNOLD

Ik de baas...

Opstelten kwam naar mij toe,

Hij zegt 'het lot van de stad ligt in jouw handen.'

Ik zeg 'ik ben niet eens de lijsttrekker',

'Nee' zegt hij,

'maar Pim moet de landelijke verkiezingen nog in.

Die heeft wel even wat anders aan zijn hoofd.

Jij moet straks de onderhandelingen voeren.

Cor op in juichstemming.

COR

Wat een dag!

Wat een prachtige dag!

Kun jij zo even met Pamela en Richard praten?

Ze zijn nogal pissig.

ARNOLD

Hoezo?

COR

Ik had gezegd,

jullie zijn lijstvulling.

Maar nu zijn ze toch gekozen.

ARNOLD

Dat hoort erbij.

COR

Maar ze waren nogal dronken
toen ze de handtekening hebben gezet.

Als jij nou even zegt,
dat je heel blij met ze bent.

O wacht.

Je moet erheen,
de mensen van het journaal.

ARNOLD

Wat?

COR

Het journaal.

ARNOLD

Waar is Pim?

COR

Weet ik niet.

ARNOLD

Maar Pim zou dat toch doen?

COR

Pim is al geweest.

Jij moet ook.

ARNOLD

Ik.

COR

Natuurlijk.

ARNOLD

Maar wat heeft Pim gezegd?

Het heeft geen zin om nog een keer hetzelfde te zeggen
als wat hij heeft gezegd.

Waar is hij?

COR

Pim moet bijkomen.

Hij is zich het leplazer geschrokken.

Jij ook, zo te zien.

Kom op.

We moeten.

LENY

Je moet zeggen

dat er voor het eerst in de geschiedenis

een fractie in de Raad komt

die een afspiegeling is van de bevolking.

Met een scheepsbevrachter,

ondernemers,

een huisvrouw,

een verpleegster,

leraren.

Allemaal amateurs, zoals het hoort.

En blij kijken!

COR

Uit de weg met die camera's!

Uit de weg!

Ik heb een nieuw partijlied voor de PvdA:

(zingt) Toen wij uit Rotterdam vertrokken

In de Edammer oude schuit...

Misschien wordt het lied meegezongen. Arnold begint misschien aan een toespraak die overgaat in de toespraak van Ans.

ARNOLD

Deze uitslag maakt één ding duidelijk:

de mensen zijn het zat.

De vage verhalen van de zittende politiek

zijn ze meer dan zat.

Ze willen een frisse wind.

Beste mensen...

27.

Ans houdt een toespraak.

ANS

Beste mensen,

Voor het eerst sinds vele jaren
zijn wij niet de grootste partij van Rotterdam geworden.

Wat het extra pijnlijk maakt is
dat we verloren hebben van een man
die haaks staat

op alles waar de PvdA voor heeft gevochten

Wat de oorzaak van onze nederlaag is,
kunnen we nu nog niet zeggen.

Ik voor mij...

ik houd het verder kort.

Ik wil alle aanwezigen

en alle campagnemedewerkers
van harte bedanken voor hun inspanning.

En hun steun.

Waar ik me veel meer zorgen om maak
dan om onze partij,
is onze stad.

Wat moet er van haar worden?

Ik verzeker jullie dat wij ook in de toekomst
zullen blijven vechten
voor Rotterdam.

Een geweldige stad,
open, tolerant en solidair.

We zullen niet zwichten.

Rashid komt naar haar toe.

ANS

Ze klaptten toen ik binnenkwam.

Dat is toch positief!

RASHID

Dat is zeker positief.

Gezien het verlies.

ANS

De VVD heeft net zoveel verloren als wij.

Die is gehalveerd.

RASHID

Dat is waar.

Maar het gaat om de PvdA.

Wij hebben Rotterdam verloren.

ANS

Ja.

RASHID

Ik wou nog even zeggen,
wat er tussen ons is gebeurd,
de discussies enzo,
dat is voor mij niet persoonlijk.

ANS

Voor mij ook niet.

Voor mij is het ook niet persoonlijk.

RASHID

Mooi.

Misschien dat we weer eens samen kunnen eten.

Als ik kook.

ANS

Gezellig.

RASHID

Het zal nu wel wat rustiger worden.

ANS

Dat weet ik niet.

De coalitiebesprekingen komen eraan.

Dat wordt nog spannend.

Leefbaar is wel de grootste geworden,
maar niemand wil met ze samenwerken.

Hooguit de VVD.

Dus ja, dan moet ik na gaan denken
hoe nu verder.

RASHID

Ik weet het niet.

Ik weet niet of jij daarover na moet gaan denken.

ANS

Hoe bedoel je?

RASHID

Ik denk dat je beter de eer aan jezelf kunt houden.

ANS

Vind je?

RASHID

Ja, dat denk ik.

Jij bent het gezicht van een historische nederlaag.

ANS

Dat is waar.

Een politieke aardverschuiving
waar ik dan toevallig bovenop zit.

Nouja, zo gaan die dingen.

Ik kan het toch niet anders zien
dan als een ziekte,
een waanzinivirus dat is gaan woekeren.

RASHID

Tja.

ANS

Het spijt me voor jou.

Het spijt me dat jij geen zetel hebt gekregen.

RASHID

Ja, dat spijt mij ook.

Welterusten zo meteen

Wil weggaan, bedenkt zich.

Sorry, maar ik ga toch niet voor je koken.

Alsnog af.

Dana op.

DANA

Wat jammer nou toch allemaal.

ANS

Ja.

DANA

Was het een grote klap?

ANS

Ja.

DANA

Onze naam staat nog ergens op jullie website.

We willen graag dat die verwijderd wordt,
zoals je misschien wel begrijpt.

ANS

Ik zou zeggen, bel maar even met het kantoor.

29.

Ans komt binnen in het cafetaria van Colette.

ANS

Dag. Zijn jullie nog open?

COLETTE

Jazeker.

ANS

Mooi.

Heeft u een patat voor mij?

COLETTE

Natuurlijk.

Wilt u er iets bij?

ANS

U bedoelt mayonaise?

COLETTE

En wat sla misschien?

Als u met een gezond gevoel naar huis wil...

ANS

Gezondheid kan me even niks schelen.

Ik ben uitgehongerd.

Doe er maar een kroket bij.

COLETTE

U bent Ans Lindeboom, toch?

ANS

Ja.

COLETTE

Gecondoleerd.

Of hoe zeg je dat.

ANS

Zoiets.

COLETTE

Dat moet zwaar zijn,
om zo te verliezen.

ANS

Ja, zeg dat wel.

COLETTE

Wilt u een blikje bier?

ANS

Graag.

COLETTE

Die is van de zaak.

ANS

Dank u wel.

Het gaat niet eens zozeer om het verlies...

Het is eerder...

COLETTE

Wat?

Of wilt u er liever niet over praten?

ANS

Ik heb op de een of andere manier
altijd gedacht

dat mensen diep van binnen

in wezen hetzelfde zijn.

Dat ze elkaar kunnen begrijpen.

Dat ze elkaar willen begrijpen.

En nu ben ik bang
dat ik mij vergist heb.
Begrijpt u?

COLETTE

Ja,
dat begrijp ik heel goed.

ANS

Misschien ben ik al die tijd
een naïeve trut geweest.
Misschien kan het wel niet,
kunnen we elkaar wel niet echt begrijpen,
niet over onze schaduw heen stappen.
Omdat we vastzitten, hier.

COLETTE

Het is heel moeilijk om een ander te begrijpen.

ANS

Ja, maar als dat zo is...
Ik zou dat zo erg vinden...
Want dan zijn we veroordeeld tot onszelf.
Tot onze eigen kerker.
Voor altijd.
Dan kunnen we alleen maar van ons af blaffen
als een ander te dicht in de buurt komt.
Maar contact zal er niet zijn.
Begrijpt u wat ik zeg?

COLETTE

Jaja.

ANS

Misschien had ik dat moeten zeggen,
tijdens de campagne,
dat ik domweg een wereld wil,

een wereld eis,
waarin we proberen elkaar te begrijpen.

COLETTE

Ja...

Maar doet u zelf ook uw best om een ander te begrijpen?

ANS

Wat?

COLETTE

Niets, laat maar.

Stilte.

COLETTE

U moet zich er maar niet teveel van aantrekken.

Onvolwassen kerels zijn het.

Die gaan het niet volhouden.

ANS

Onee?

COLETTE

Nu voelen ze zich sterk,
maar ik ken ze.

Mijn man...

hoe zal ik hem noemen...

de vader van mijn kind,
die hoort er ook bij.

Een en al drift en gevoel en gekrenkte trots.

Maar nooit naar zichzelf kijken.

Nooit.

Zijn gevoel spreekt
en dus heeft hij gelijk.

Want Cor voelt dat zo.

En als Cor het zo voelt,

hoe kan het dan anders zijn.
Maar uiteindelijk houdt dat geen stand.
Omdat ze niet om kunnen gaan met tegenstand,
met mensen die het anders zien.
Dat begrijpen ze niet,
net wat u zegt.
Maar u bent een vrouw.
U kunt meer hebben dan dat hele stel bij elkaar.

ANS

Ik weet het niet.

COLETTE

Jawel.
Wij hebben geleerd,
dat de dingen vaak anders gaan dan we willen.
Wij zijn er aan gewend
van alles over ons heen te krijgen,
en dan toch vol te houden.
Terwijl zij,
zij denken dat ze de wereld kunnen beheersen,
lopen wat te wapperen met hun pik vooruit,
en als het dan tegenvalt,
als ze hun zin niet krijgen,
dan worden ze driftig
als een kleuter...
dandan...

ANS

Gaat het?

COLETTE

Nee.
Ik ben met hem in oorlog.
Het gaat over ons kind.
Ik wil het er niet over hebben.
Wilt u nog een biertje?

ANS

Graag.

COLETTE

Ik neem er ook een.

Stilte. Ze drinken.

COLETTE

Weet je wat het is met die kerkers van u?

Je moet je veilig voelen om een ander te kunnen begrijpen.

Want als je je niet veilig voelt,
dan ga je je grenzen bewaken.

ANS

Over wie heeft u het nu?

COLETTE

Over de stad.

Over Cor.

Over mijzelf.

Ik ben van binnen een beetje kapot,
ik heb veel meegemaakt.

Ik moet mijn grenzen goed in de gaten houden,
anders gaat het mis.

Dus moet ik nu eigenlijk tegen hem zeggen,
het is klaar.

ANS

Wilt u bij hem weg?

COLETTE

Ja... Ik denk het ja.

Ik zit er tegenaan te hikken.

Maar u heeft gelijk.

Ik ga een flatje zoeken in Delft.

ANS

Sterkte.

COLETTE

Dankuwel.

ANS

Wat vindt u dat ik moet doen?

Als lijsttrekker.

Nu ik zo verloren heb.

Moet ik vertrekken?

COLETTE

Ik weet niet wat u aankunt.

ANS

Ik ook niet.

COLETTE

Houd dan nog maar even vol.

Daar houden de mensen hier van.

En stop maar eens met dat begrijpen.

Stel maar grenzen.

Zeg gewoon:

“Julie hebben ons keihard laten vallen,
stelletje etters.

Terwijl wij ons een slag in de rondte hebben gewerkt
voor jullie.”

Nooit knielen.

ANS

Goed, ik zal het onthouden.

30.

Rikus van Lunteren, Arnold en Ans.

RIKUS

Van Lunteren is de naam.

Zeg maar Rikus.

Van harte gefeliciteerd.

Alle machtig, wat een overwinning.

ARNOLD

Dank u wel.

RIKUS

En u mevrouw,

dat moet niet makkelijk zijn,

de val van de rode burcht.

En dat dat dan net in uw termijn moet gebeuren.

ANS

Tja.

RIKUS

Toch goed dat u vandaag verschenen bent.

Moedig.

Oké, ik heb verder niet veel tijd,

ik wil dit afhandelen in vier dagen.

ANS

Dat lijkt mij krap.

RIKUS

Ik wil graag een Rotterdams tempo aanhouden.

Kijk, het draait in dit geval platgezegd om zeven miljard.

De jaarlijkse begroting van Rotterdam.

Wie mag dat gaan vertimmeren?

Dus wat ik ga doen is het organiseren van een soort wedren.

We beginnen met de grootste partij,
Leefbaar Rotterdam.
En dan gaan we kijken wie zich bij hen aan wil sluiten.
Het eerste aan de beurt is de een-na-grootste partij,
de PvdA in dit geval.
Daarna gaat de beurt naar de anderen,
op volgorde van grootte.
Wie niet beweegt valt af.
Als het niet lukt met Leefbaar,
gaan we door naar nummer twee.
Dan gaan we kijken of er iemand met de PvdA verder wil.
Is dat duidelijk?

ANS

Jawel.

RIKUS

Mooi.

In de verkiezingen heeft u een aantal malen gezegd
dat u niet wilt samenwerken met Leefbaar.
Is daar verandering in gekomen?

ANS

Nou, kijk...

We hebben dat gezegd
naar aanleiding van een aantal uitspraken
van meneer Fortuyn
over de multiculturaliteit.
En voor wij met Leefbaar
eventueel
zouden kunnen samenwerken,
moet er meer duidelijkheid komen
over die uitspraken.

RIKUS

Kan ik daaruit opmaken
dat de deur toch wel op een kier staat?

ANS

Nou...

Wij willen toch eerst weten
wat de gevolgen zijn van de overwinning van Leefbaar
voor de allochtonen in Rotterdam.

RIKUS

Kun jij daar op in gaan, Arnold?

ARNOLD

Nee.

Daar heb ik geen zin in.

RIKUS

Waarom niet?

ARNOLD

De PvdA heeft Pim
uitgemaakt voor van alles en nog wat.
Janmaat in het kwadraat,
Bruinhemden,
een schandalige lastercampagne.
Ik wil excuses
voor ik met die vrouw in gesprek ga,

RIKUS

Ans?

ANS

Ja?

RIKUS

Arnold wil excuses.

ANS

Dat ga ik niet doen.
Ik wil eerst duidelijkheid over bepaalde uitspraken,

en als die er niet komt,
kan ik ook geen excuses maken.

RIKUS

Arnold?

Wil jij bepaalde uitspraken verduidelijken?

ARNOLD

Nee.

RIKUS

In dat geval,

volgens de regels van het spel,

Leefbaar is in the lead.

Dus is het aan de PvdA om te bewegen.

Ans?

ANS

Ja?

RIKUS

Wil jij bewegen?

ANS

Wil ik bewegen?

Waar slaat dit op?!

RIKUS

Het is heel duidelijk.

Arnold eist excuses voor hij met jou in gesprek wil gaan.

Het kan mij verder geen bal schelen

wat voor college er komt,

maar de verhoudingen moeten werkbaar zijn.

Dus als Arnold daar excuses voor nodig heeft...

ARNOLD

Niet alleen dat.

We hebben tienduizenden folders uitgedeeld
waarin we zeggen dat we niet met jullie gaan samenwerken.

ANS

Sorry, maar ik vind dit geen manier van praten.
Het gaat hier om principiële kwesties.
Zijn voor Leefbaar Rotterdam alle burgers gelijk,
ongeacht ras en geloof?
Dat is een fundamentele vraag

ARNOLD

Durf jij nou over gelijkheid te beginnen?!
Die vorige burgemeester van jullie,
heb ik op feestjes gezien,
en als hij naar de ene bode knipte,
dan werd zijn glas bijgevuld
en als hij naar de andere bode knipte,
dan werd zijn sigaret aangestoken.
Hoezo gelijkheid?!
Op de school waar ik werkte
werd ik niet voor vol aangezien,
omdat ik naar de kweekschool was geweest
en niet naar de universiteit,
zoals mijn linkse PvdA collega's.

ANS

Ja, dat lijkt mij vervelend allemaal,
maar we zitten hier om te praten over...

ARNOLD

Excuses.
Ik wil excuses.

ANS

Die ga ik dus niet geven.

RIKUS

Misschien even een pauze?

Het is ook lunchtijd.

U lijkt zich nog niet helemaal bewust van hoe de verhoudingen liggen.

En dat begrijp ik wel.

Als je gewend bent om te winnen, vergeet je wellicht

het negatieve scenario uit te werken.

Maar dat is wel waar u zich in bevindt, in het negatieve scenario.

Het is echt aan u

om te bewegen.

Anders is het exit PvdA.

ANS

Nouja zeg.

Dit is toch geen manier van doen.

RIKUS

Weet je wat,

ik ken een alleraardigst Chinees tentje hier,

met een voortreffelijke kaart en een voortreffelijke bediening.

Wat denken jullie?

ANS

Flikker toch op man!

Ans loopt de kamer uit.

RIKUS

Tja.

Dit moest gebeuren.

31.

Zelfde mensen. Cor op.

COR

Arnold.

Het is niet goed met Danny.

Hij heeft zich opgesloten in de badkamer.

Ik moet erheen.

ARNOLD

Dat kan niet.

Pim moet zo naar Hilversum.

Hij heeft beveiliging nodig.

COR

Dat weet ik.

Maar Danny...

ik weet niet hoe hij eraan toe is.

Dat mediapark is veilig gebied.

En ik hoef dit niet eens te doen.

Dit is eigenlijk de taak van de LPF.

ARNOLD

Maar die krijgen het vandaag niet gedaan.

COR

Nee. Maar ik ook niet.

En ik moet ook weer aan het werk, hè.

Ik heb maandenlang stilgezeten

ARNOLD

Ik vind het link allemaal.

Bloedlink.

COR

Begrijp ik,

maar ik moet dit doen.

32.

Cor en Colette.

COR

Wat is er gebeurd?

COLETTE

Ik weet het niet.

Ik werd gebeld door Pamela.

Hij lag in hun voortuin.

Hartstikke lam

Hij had dwars over hun tuinkabouter heen gekotst.

Ik heb hem opgehaald.

En onder de douche gezet.

Maar toen heeft hij de deur op slot gedaan.

En ik hoor niks meer.

En de douche is al lang uit,

Hij antwoordt niet.

Er staan daar slaappillen...

Scharen...

COR

Dan!!!

COLETTE

Ik heb met de schroevendraaijer geprobeerd,
maar ik krijg de deur niet open.

COR

Ik ren de trap af.

Pak de koevoet.

Storm de trap op.

Ram dat ding tussen deur en plint.

Ruk.

Hout dat krakend opensplijt.

Als een boom door de bliksem getroffen.

Witte splinters.

Ik wrik de boel totaal aan gort!

Daar zit hij...

op zijn knieën...

voor de plee...

grauw en slap...

Wat ben je nou aan het doen man...

Je had je wel dood kunnen drinken.

DANNY

Dat kan toch niemand wat schelen.

COR

Ik help hem overeind.

Ik zie dat bleke lichaam,

de haartjes bij z'n pik,

en toch nog een kind.

En ik heb zo'n verschrikkelijk medelijden

dat ik wel kan brullen.

We leggen hem op de bank.

Een dekentje eroverheen.

Plastic teiltje er naast.

En daar zitten we.

COLETTE

Hij is doodongelukkig.

COR

Kom maar met het formulier, zeg ik.

Dan zet ik de handtekening.

Colette geeft hem het formulier. Hij tekent.

COR

Het is nu klaar met Pim.

En ik zit ook niet in de raad.

Dus ik kan me weer helemaal op jullie richten.

COLETTE

Dat is te laat Cor.

COR

Hoezo te laat?

COLETTE

Te laat in alle opzichten die je maar bedenken kunt.

COR

En dan pas zie ik het.

Verhuisdozen.

Overal verhuisdozen.

Ik wil iets zeggen,

Maar dan gaat mijn telefoon...

33.

Arnold alleen

ARNOLD

Ik heb het gevoeld.

Ik wist het.

Maar ik durfde mijn eerste vergadering

met het presidium

niet af te zeggen

alleen maar vanwege een gek gevoel...

We zijn krap een uur aan het vergaderen

als de bode binnenkomt.

Hij drukt Opstelten een papiertje in handen.

Opstelten zet zijn bril op,

leest, kijkt op.

“Heren, ik heb onthutsend nieuws.

Er is op de heer Fortuyn geschoten.

Hij is neergeschoten.”

Hij loopt weg.

Ik loop weg.

Bij de burgemeester in de kamer

staat een klein tv-toestelletje.

Consternatie alom.

Er is nog hoop,

wordt er gezegd.

Dan komt een arts,

hij komt voor de lijkschouwing,

wordt er gezegd.

De lijkschouwing...

Ik bel Remco.

Remco overstuur.

Ik overstuur.

We zitten bijeen in de fractiekamer.
Iedereen verbijsterd.
Ik word weggeroepen.
De tv.
Ik moet iets zeggen,
maar ik wil niets zeggen,
ik kan niets zeggen.
Wat moet ik zeggen?
Mijn hele leven heb ik gevochten.
Altijd tegenstand.
Altijd miskennis.
Een vader die niet in je gelooft.
Je gaat door,
je vecht,
en dan,
dan vind je iemand...
Een buitenboordmotor met een enorme kracht,
waardoor jouw sloepje
dat moeizaam opbokst tegen de getijden
verandert in een speedboot.
Je kliëft de golven,
het water wijkt,
de weerstand valt weg
je denkt
bevrijding
verlossing
nu gaan we de machtigen op de knieën dwingen!
De arrogante betweters die op ons neerkijken!

35.

Het Stadhuis. Cor op.

ARNOLD

Ik heb het je gezegd.

Ik heb het gezegd!

Cor komt niet uit zijn woorden.

COR

Ik kon niet...

Ik weet niet...

Dan... en Colette...

Arnold kijkt naar Cor.

Omarmt hem dan.

ARNOLD

Het was een linkse extremist.

Ze hebben het op ons gemunt, Cor.

Leny en ik moeten ook beveiligd worden.

Wij krijgen ook beveiliging.

Stemmen. Ans komt binnen.

ANS

Gecondoleerd.

ARNOLD

Wat.

ANS

Gecondoleerd.

ARNOLD

Jullie hebben hem opgehitst!

Jullie hebben hem gek gemaakt!

COR

Stelletje moordenaars!!

Cor wil zich op Ans storten. Arnold houdt hem tegen.

ARNOLD

Cor!

Rustig!

COR

Maar zij hebben het gedaan!

ANS

Wij vinden het ook verschrikkelijk wat er gebeurd is.

Verschrikkelijk.

ARNOLD

Als je de concentratiekampen erbij haalt

dan kun je er toch op wachten!

Tot een of andere gek zijn pistool trekt!

ANS

Er is een enorme toeloop van mensen.

Overal gaan ze de straat op.

Het zou goed zijn

als iemand van jullie voor de camera komt.

Om de gemoederen te kalmeren.

COR

Doe het zelf!

Jullie hebben dit aangericht!

Los het dan ook maar op!

ANS

Ik denk niet dat als ik verschijn

dat dat helpt.

COR

Vind je het gek?!

ANS

Luister,

jullie moeten even een glas water nemen.

En dan rustig uitademen.

Ik had nooit gedacht

dat jullie zover zouden komen.

Maar het is jullie gelukt.

Ondanks alles zijn jullie de baas.

En het komt er nu op aan.

Juist op het moment van de grootste crisis

moeten jullie laten zien

dat jullie dit aankunnen.

ARNOLD

Goed. Ik zal de mensen toespreken.

Hij draait zich naar het publiek.

Beste mensen,

vandaag is iets verschrikkelijks gebeurd.

Iets wat nooit had mogen gebeuren,

maar toch is gebeurd.

Ik begrijp dat u boos bent,

dat ben ik ook,
heel erg boos,
maar we moeten blijven denken aan Pim.
Wat hij zou hebben gewild.

36.

De begrafenis.

RASHID

Uitvaartmis

in de Sint Laurentius- en Sint Elisabethkerk.

Ik sta buiten in de menigte.

Ik mag er niet in.

Twee dagen daarvoor

heeft Feyenoord de UEFA-cup gewonnen.

Winst en verlies mengen zich ineen

tot iets angstaanjagends.

You never walk alone

vermengt zich met

Pimmetje!

En: Melkert moordenaar!

ANS

De kerk is minutieus doorzocht

door rechercheurs met speurhonden.

Ik word gefouilleerd

tot op het bot,

alsof ze vermoeden

dat ik een aanslag wil plegen.

In de zijbeuk

zestien raadsleden van Leefbaar Rotterdam,

plus de zesentwintig nieuwbakken kamerleden

van de Lijst Pim Fortuyn.

Buiten kolkt de menigte door de straten.

Hierbinnen is het doodstil,

alsof niemand adem durft te halen.

We zijn in het middelpunt van een orkaan beland...

Als de deuren opengaan
en de politici uit den Haag binnenkomen,
horen we een onderaards gegrom
als van een vulkaan die op uitbarsten staat.

Daar lopen ze,
bleek en strak:
premier Kok,
Melkert,
Dijkstal,
Balkenende,
De Graaf,
Rosenmöller.

ARNOLD

Als wij dat zouden willen,
als wij de mensen buiten een teken zouden geven,
dan zouden ze zich op hen storten
en verscheuren.
Dat voelen zij.
En dat voelen wij.

ANS

Wat zijn ze klein.
Melkert lijkt wel een dwerg.
Later hoor ik dat hij die ochtend
een geladen pistool heeft ontvangen,
met het verzoek zelfmoord te plegen.

Door de openstaande kerkdeuren
horen we het volk in al zijn rauwheid:
'Pimmetje! Pimmetje!!

Feynoord! Feynoord!
Melkert moordenaar!
Doodeng.
Ik begin te beven,
Ik span mijn spieren...

ARNOLD

De kogel kwam van links.
Goed onthouden Ans,
de kogel kwam van links.

REDOUAN

Ik zit in de auto met mijn vrouw en Yassir.
We zijn op weg naar het ziekenhuis.
De hechtingen mogen uit zijn oor.
Ik moet stoppen voor een stoplicht.
Een groepje jonge mannen steekt over,
met Feyenoord-vlaggen
blikjes bier in de hand.
Eén werpt een blik in de auto
'Hé kankerturken!'
Hij slaat op het dak.
De anderen vallen hem bij.
Ze beginnen aan de auto te rukken.
Alsof ze hem om willen duwen.
"Kankerturken!"
De auto's voor mij trekken op,
Ik geef gas, laat de koppeling los,
maar te snel, de auto slaat af.
Vanaf de achterbank Yassir:
Papa!!!
Naast mij mijn vrouw...
"Toe nou toe nou toe nou."
Nog een poging, weer slaat de auto af.

“Kankerturken!!”.
Ik kan het niet.
Ik kan mijn eigen gezin niet beschermen.
Auto’s achter mij toeteren.
Nog een keer...
Met een sprong schiet de auto vooruit.
Gered.
Bij het ziekenhuis stap ik uit.
Ik hijg.
Ik begin te trillen.
Ik sta te trillen op mijn benen.
En ik zie de blikken van Yassir,
en van mijn vrouw.
En Yassir schreeuwt.
Begrijp je het nou?!
Begrijp je het nou eindelijk?!
Ik wil terugschreeuwen,
maar er komt geen geluid.

ARNOLD

Als ik later de kerk uitloop,
samen met Leny,
tussen de klappende mensen door,
naar de volgauto,
voel ik
hoe mijn haren recht overeind staan.
Het kippenvel staat tot op mijn schedel.
Ik voel mij zo zeker,
zo sterk,
als ik mij mijn hele leven
nog nooit gevoeld heb.
Ik moet het doen nu.
Ik moet het doen.

Later rijd ik naar het verzorgingstehuis.
Met de lift omhoog.
door de gangen die meuren naar urine,
en daar zit hij in de woonkamer.
Mijn zwaar demente pa.
En ik loop naar hem toe.
Ik kan het niet laten
“Hallo,
ik ben het,
Arnold.
Ik ga regeren over deze stad.
Ik sta op voorpagina's van de kranten.
En wie is hier nu de mongool?!”

Cor en Colette

COLETTE

Cor is kapot.
Hij weet niet waar hij het zoeken moet.
Bloeddoorlopen ogen,
gestamel.
We beginnen te lopen.
Ik sla een arm om hem heen,
hij kijkt verrast.
Dicht tegen elkaar aan,
elkaar niet los durven latend,
elkaar niet aankijkend,
lopen we verder.
In de buurt van het cafetaria,
trek ik hem mee,
zo de trap op,
langs de verhuisdozen,
de slaapkamer in,
waar we de kleren van ons lijf werken.

Dwars door de ontzetting heen,
dwars door de kou in zijn botten,
voer ik hem terug naar het leven
dat o zo kort is.

RASHID

Als de stoet is weggereden,
en de mensenmassa oplost,
en ik door de lege straten naar huis loop,
denk ik aan Pim,
aan wat hij zei.
En wat hij niet zei.
Een lichaam dat nu dood is.
Uiteindelijk is een mens
veel meer vlees en bloed
dan al het andere.

37.

Rashid wordt gebeld.

RASHID

Yassir.

Wat goed dat je belt, man.

Hoe gaat het met je?

YASSIR

Ja, goed hoor.

Hoe is het met jou?

RASHID

Ik heb geprobeerd de politiek in te gaan.

Maar dat is mislukt.

YASSIR

Ze hebben die kale neergeknald, hè.

RASHID

Ja.

YASSIR

Zijn verdiende loon.

RASHID

Nou...

YASSIR

Hij had erom gevraagd, toch?

De hele tijd ons lopen bashen.

RASHID

Dat is met woorden.

YASSIR

Nou en?

Als je de hele tijd tekeer gaat,
dan kun je er op wachten, toch?
Als ik iemand verrot scheld,
dan krijg ik ook een klap voor mijn kop.

RASHID

Ja, maar dat mag niet.
De afspraak is dat we elkaar niet te lijf gaan.
Anders wordt het een chaos.

YASSIR

Maar dan winnen de mensen met de grootste bek.
En de anderen moeten zich de hele tijd laten dissen.

RASHID

Dat zeg ik niet.

YASSIR

Wat zeg je dan?

RASHID

Je kunt ook eerst nadenken, toch?
Voor je geweld gaat gebruiken.

YASSIR

Dat is waar.

RASHID

Hoe is het met je oor?

YASSIR

Goed.
Ik heb dat dus niet gedaan, hè.
Die jongen afpersen.
Maar wat ik ook zeg,
niemand gelooft me.
Ik krijg bijna zin om het alsnog te gaan doen.

RASHID

Doe maar niet.

YASSIR

Zeg, ik bel omdat...

mijn pa is crazy geworden.

RASHID

Hoezo?

YASSIR

We zijn bedreigd.

Toen Fortuyn werd begraven

En nu wil hij terug naar Marokko.

Meteen.

En wij moeten mee.

RASHID

O?

YASSIR

Maar ik wil niet mee.

RASHID

Nee, dat begrijp ik.

YASSIR

Dus nu zit ik te kijken waar ik heen kan.

En toen zei mijn pa, bel Rashid maar.

Die kent de weg.

Die weet misschien wel wat.

RASHID

Van je vader mag je hier blijven.

YASSIR

Ik heb gezegd,
als jij mij dwingt loop ik weg
en dan zie je me nooit weer terug.

RASHID

Ik moet even nadenken.
Je kunt in elk geval een tijdje bij mij komen.
Ik heb een logeerkamer.

YASSIR

Bij jou?

RASHID

Ja.
Tot we iets anders vinden.

Stilte

RASHID

Of wil je dat niet?

YASSIR

...
Ik moet er zo vandoor.

RASHID

Oké.
Laten we binnenkort even contact hebben.

Yassir hangt op.

RASHID

Yassir!
Ah!!
Shit!

38.

Iedereen, behalve Redouan/Yassir.

ARNOLD

De jaren daarna merken we
hoe de PvdA en consorten,
iedere verandering proberen te dwarsbomen.
Steeds weer opnieuw moeten we uitleggen wie we zijn.
We zijn dus geen racisten!
Afrikaanse vrouwen die zwaar besneden zijn
en dichtgenaaid,
moeten als ze gaan baren
door een gynaecoloog worden opengeknipt.
Na afloop wil de familie dat zo'n vrouw
dan weer wordt dichtgenaaid.
Wat sommige gynaecologen doodleuk doen.
Onze wethouder
wil deze middeleeuwse praktijken
een halt toeroepen.

ANS

Mee eens.

ARNOLD

Maar dat is dus niet
omdat we moslims willen pesten!

ANS

Weet je het zeker?
Zo gauw het maar even kan,
slepen ze de Islam erbij.
Het slaat helemaal nergens op.

ARNOLD

Hoezo?!
Wij vinden domweg

dat er grenzen moeten worden gesteld!
Niet alles is goed!
Niet alles kan worden geaccepteerd!
En wij hebben de moed en het lef
om die grenzen duidelijk aan te geven!
En daar voor te gaan staan!
Weg met de junken op het Centraal station!
Dicht de Keileweg!
Controleurs terug op de tram!
Cameratoezicht op de straten!
Afgelopen dat beleid van 'laat maar waaien'!
Ambtenaren krijgen heldere targets
die ze moeten halen!
Weg die ziekmakende korst van subsidie-slurpende,
niets voortbrengende organisaties
die het hele maatschappelijk verkeer
belemmeren en verstikken!
En dat doet jullie pijn,
de baantjesjagers.

ANS

Het gaat mij om de menselijkheid,
die zoek is.

ARNOLD

Omdat het niet jouw soort menselijkheid is.

ANS

Zijn er dan meerdere soorten?

ARNOLD

Zij kijkt ons dus niet aan.
Altijd de blik opzij.
Altijd afgewend.

Als ik die kant op kijk,
voel ik haat.
Zij haat mij
en ik haat haar,
want nooit, nooit, nooit
hebben jullie excuses aangeboden.
En altijd blijft de houding,
dat jullie het eigenlijk beter weten.

ANS

Wat misschien ook zo is,
want er worden heel veel fouten gemaakt.
In de Raad voel ik de vijandschap van Leefbaar
en ondertussen laat mijn eigen partij me keihard vallen.
Ze mijden me als de pest.
Ze zeggen dat ik een slecht verliezer ben.
Ja, ik ga niet sportief doen.
Want dit is geen sport.

RASHID

Yassir belt niet meer terug.
En neemt ook niet op als ik hem bel.
Ik besluit de politiek te verlaten,
omdat ik niet het idee heb dat daar nog iets te halen valt,
en ik word fiscalist.
Waar ik eigenlijk ook voor gestudeerd heb.
Ik sta bedrijven bij
die geen zin hebben om belasting te betalen.
Ik word er heel erg goed in.
Het geeft mij een grimmig soort voldoening
En ik verdien er schandalig veel geld mee.

COR

Nu Pim dood is,

word ik gevraagd om in de raad te komen.
Op zijn plaats.
Ik moet er even over nadenken,
maar omdat ik toch van veel dingen verstand heb,
zeg ik ja.
Maar ik ga niet op zijn stoel zitten.
De stoel van Pim blijft leeg.
Ik merk al snel dat het papierwerk mij niet ligt.
Mensen hebben daar al over nagedacht
en om dan nog een keer
over wat komma's en punten te gaan zeiken,
daar heb ik geen zin in.
Dus ik ga de straat op en leg dossiers aan.

COLETTE

Wat is er mis met het riool,
Wordt er wel goed vuilnis opgehaald.
Hij maak foto's en legt het vast.
Hij brengt de straat naar de Raad.
Zo zegt hij dat.

COR

En verder... ik vind,
je moet de mens scheiden van zijn opvattingen.
Al die krankzinnige dingen
die mensen in hun kop halen,
wat moet je ermee.
Uiteindelijk gaat het erom...
Ja, waar gaat het om...

Bij de jaarlijkse barbecue van het stadhuis,
ben ik de boel aan het organiseren.
Samen met Colette,
het is weer dik aan tussen ons.

Die ene jongen van Groen Links
doet het Halal gedeelte,
samen met Danny
die op de middelbare hotelschool zit.
En dan zie ik Ans en ze struikelt
En ik help haar overeind.
En we babbelen wat en zij zegt...

ANS
Het spijt me dat ik je niet heb terug gebeld,
toen.

COR
En ik kijk haar aan en ik zeg,
“Je bent toch best een tof wijf”.
En dan begint ze te janken...

ANS
Ja...

COR
...te janken als een kind.
Dat je denkt,
wat hebben we toch allemaal een dun velletje.

Terwijl het licht dooft, horen we als nachtelijke gedachtes:

ARNOLD
Ik ben geen racist.

ANS
Ik ben geen moordenaar.

RASHID
Ik ben geen varken.

DANNY

Ik ben geen loser.

COR

Ik ben geen dictator.

REDOUAN

Ik ben geen kankerturk.

EINDE